

KAKO DO DRŽAVLJANSTVA
— Vse vrste tegob se je v tem času zgrnilo nad nas, med drugim tudi pridobivanje slovenskega državljanstva.

STRAN 3

JE MED RES ŠE ZDRAVILEN — Vsi poznamo vrednost medu in izdelkov iz njega, zlasti zdravilnih učinkov. Žal vse hujše bolezni čeber to »zdravilnost« že ogrožajo.

STRAN 4

BODIMO DOBRI SOSEDJE
— Državna meja med Slovenijo in Avstrijo ni več tisto kar je še nedavno bila.

STRAN 8

Dopolnili odlok o varstvu zraka

Na eni od bližnjih sej bodo delegati občinskega parlamenta med drugim obravnavali spremembe iin dopolnitve odloka o varstvu zraka, s katerimi so soglašali že člani občinskega izvršnega sveta na ponedeljkovi seji.

Spremembe in dopolnitve so štiri, in sicer glede kazenskih določb, obveščnosti oziroma načina opozarjanja prebivalstva na prisotnost povišanih koncentracij škodljivih snovi v zraku, preostali dve spremembi pa prinašata nekatere poenostavitve pri izvajanju odloka o varstvu zraka.

Prvo »novost« narekuje pravzaprav republiški Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških, ki med drugim prinaša precej višje denarne kazni za prekomerne onesnaževalce zraka. Glede na junijске in julijške dogodke najbrž obveščanje o prekomernih obremenitvah okolja z nečistimi snovmi v zraku s sirenami niso najprimernejše. Njihovo vlogo naj bi s sprejetjem dopolnitiv in sprememb odloka o varstvu zraka zamenjale svetlobne panele v Šoštanju, Velenju ter Zavodnjah. Z najbolj svežimi podatki iz EIS TEŠ o onesnaženosti pa naj bi nas seznanjal ta di kabelska televizija.

Spremenjen čas trajanja koncentracij, ki pogojujejo obveščanje iz 1 na več kot 1 uro, je »po-

sledica« izkušenj. Namreč v letu '90 in tudi v tem letu ni bilo ravnato tako redko, ko je bil čas trajanja kritičnih koncentracij SO, v zraku ravno 1 uro. Torej bi po prejšnjih določilih ustrezne službe obvezne prebivalstvo in zasele ukrepati ravno takrat, ko bi koncentracije že padle pod kritično mejo. Po novem naj bi torej podaljšan čas na več kot 1 uro po drugi prekoracični kritične koncentracije namenili pripravljenosti za ukrepanje, po tretji prekoracični (po uru in pol) pa bi ustrezne službe naposled tudi ukrepale (obvestila, zapora prometa, ...). Doslej so nadzor nad izvajanjem odloka o varstvu zraka v občini opravljale le ustrezne inšpekcijske službe, s sprejetjem omenjenih dopolnil pa naj bi to nalogu prevzel še pristojen organ za varstvo okolja.

Svoje o »novostih« naj bi sedaj rekli še poslanci občinskega parlamenta, ki naj bi spremembe in dopolnitve sprejeli po skrajšanem postopku.

(tp)

Ansambli radi prihajajo na Graško goro

Čeprav se je v nedeljo na solidarnostni prireditvi na Graški gori z naslovom »Pomagajmo prizadetim v vojni« zbral manj obiskovalcev, je prireditev vendarle uspela. Slabšemu obisku je gotovo kriva množica prireditev konec minulega tedna v Šaleški dolini, gotovo pa tudi vremenska napoved, da bo proti večeru pričelo deževati. Vremenarji se niso zmotili, pa vendar temni oblaki, ki jih je veter prignal nad Graško goro že zgodaj popoldne, pravih ljubiteljev domačih viž in napevov niso prestrašili. Žal jih je sredi popoldneva pregnal dež. Prav zaradi njega ni-

so mogli nastopiti »Stoparji« iz Mengša in »Mladi prijatelji« iz Šentilja pri Mariboru, so pa poskočno zapeli in zaigrali ansambl »Razpotnik« iz Domžal, »Smeh« iz Mislinjske doline, domači ansambl »Jožeta Šumaha«, »Dan in noč ter« Podkrajski fantje, »Veseli Drenovci« z rečice ob Savinji, »Štajerski vrelc« iz Rogaške Slatine, »Elikane« iz Grosupljega in »As« iz Cerkelj na Gorenjskem. Več o srečanju na 16. strani.

(VG. VOS)

Na sejmu v Gornji Radgoni

Kar štiri priznanja za živinorejce naše občine

Minuli konec tedna so v Gornji Radgoni odprli že tradicionalni kmetijsko-živinorejski sejem. V soboto je bila na programu razstava in ocenjevanje goveje živine, na kateri je sodelovalo tudi šest živinorejcev z 11 glavami goveje živine iz velenjske občine. Po pričakovanjih so se dobro odrezali. Prejeli so štiri odličja, in sicer v kategoriji bikovskih mater je bila krava Dasa Alojza Rozica iz Topolšice druga, Istra Franca Rotnika iz Raven pa tretja. V skupini krav v prelaktaciji je prejel drugo nagrado Ivan Ločan iz Topolšice za kravo Dojko, kravi Sabora Ivana Ročnika iz Raven pa je komisija delila drugo nagrado med kravami druge laktacije.

(tp)

Razstava starih radijskih aparatov je pritegnila veliko obiskovalcev

Pričakujejo poprečno letino

V torku, ta teden, so se lotili spravila pridelka s polj hmeljarji Šaleške doline. Letina naj bi bila po ocenah poprečna, čeprav je v dobi cvetenja zlatorumenih kobul kazalo precej bolje. Na 13,30 hektarja družbenih površinah, zasejanih s to kulturo ter na okrog 5 hektarjih privatnega sektorja naj bi letos pridelali okrog 30 ton hmelja. Lani so ga 6 ton več, ker so bile tudi površine hmeljarjev kooperantov večje kot letos.

(tp)

Turistični teden v Šoštanju

Prireditev je dovolj

Prireditev ob Šoštanjskem turističnem tednu so pričeli že v soboto s pouličnim sejmom in popoldanskim rajanjem na Trgu svobode.

Posebej prijetno pa je bilo v nedeljo popoldan, ko so v avli Kulturnega doma v Šoštanju odprli razstavo starih razglednic in starih radijskih spremnikov. Prijetna razstava, ki so jo ob otvoritvi s svojim nastopom popestrili člani pevskega zabora Društva upokojencev iz Šoštanja, obiskovalce popelje v leta še pred drugo svetovno vojno. Avtor razstave, gospod Anton Čebul, je namreč iz svoje bogate zbirke stvari, ki jih zbira že celo življenje, razstavil radijske aparate, izdelane vse od leta 1930 naprej. Razstavljeni so tudi

razglednice, ki so jih lahko iz Slovenije pisali že pred mnogimi leti.
Razstavo si je res vredno ogledati, saj je vanjo vloženo mnogo truda, ljubezni do starin in zbiralske strasti.
mč, foto b. m.

上海飯店
KITAJSKA RESTAVRACIJA
"ŠANGHAJ"
HREN & YANG
Cesta pod parkom 2
Velenje
063/855-734
vas vabi vsak dan
od 12. do 16.
in od 18. do 24. ure!

Tudi letos raziskovalni tabor

Čeprav je čas počitnic, mladi raziskovalci ne počivajo. Tudi letos so se zbrali na že tradicionalni raziskovalni tabor, tokrat na Paškem Kozjaku. Na deset-dnevni tabor se je letos zbral 40 mladih raziskovalcev, srednjeešolcev, ki delajo v desetih skupinah pod vodstvom strokovno podkovanih in izkušenih mentorjev. Raziskovalci so razdeljeni v tri etnološke, dve zgodovinski, arheološko, geografsko, fotografisko, video, računalniško, novinarsko in v

skupino za folklorno izročilo. S tabori želijo pokriti celotno področje naše občine in vse kraje temeljito in sistematično obdelati. Sicer pa so se že pri prejšnjih taborih odločili, da jih bodo organizirali po dve leti na istem mestu, saj je tako mogoče delo bolj temeljito opraviti. Novinarska skupina redno beleži delo tabora, mi pa bomo več o delu mladih raziskovalcev pisali v prihodnji številki.

Matjaž Černovsek

VSE ZA ZDRAVJE — Pravijo, da je smehek pol zdravja. Če smo vsaj malo iskreni, obojega še kako potrebujemo, se pravi smehek in zdravja z njim. Še enkrat če — če je bilo (in pravijo, da je res bilo), tako veselo v Šaleški in Zgornji Savinjski dolini, kot je bilo v Skalah, potem bodimo še kar naprej veseli in samostojno zdravi.

(foto: vos)

Novice**Rdeča knjiga gospodarstva**

Na Gospodarski zbornici Slovenije so pripravili tako imenovan Rdečo knjigo, v kateri so zbrali vrsto najrazličnejših podatkov o gospodarskih gibanjih podjetij v Republiki Sloveniji v preteklem letu. Rezultati so bili po pričakovanjih slabši kot prejšnja leta. Delo pri obdelavi podatkov za Rdečo knjigo je delno oviral proces prestrukturiranja podjetij ter druge organizacijske spremembe v gospodarstvu. Zato je večina slovenskih podjetij izpadla iz obdelave in tako so namesto približno 7500 podjetij, obdelali le okoli 2500, ta pa ustvarijo kar 90 % celotnega dohodka.

Pokazalo se je namreč, da kar čez 3000 podjetij v Sloveniji nima nobenega zaposlenega in tako obstaja le na papirju, zelo pomemben pa je tudi podatek, da kar 1100 podjetij, ki so podala zaključne račune, posluje z izgubo.

(mc)

Na Glinu ne odpuščajo delavcev

Gospodarske in siceršnje razmere so zelo zaostrene, kar seveda velja tudi za podjetja v možirski občini. Zato je vse več tudi najrazličnejših govorov, ki jih med drugim širijo tudi delavci sami. V zadnjih dneh je to veljalo zlasti za zaposlene v nazarski lesni industriji. Na vso srečo so govorice o odpuščanju številnih delavcev izmišljene, saj v vodstvu podjetja trdijo, da kaj takega ne more biti res.

(jp)

V Logarsko mimo prometa

Letošnji pohod v Logarsko dolino, ki bo že sedmič zapored, bo nekoliko drugačen od dosedanjih. Še vedno bo prvo soboto v septembriu in start bo tudi ob eni uri pred Muzejem novejše zgodovine v Celju (prej Muzej revolucije), vendar pa bodo do Mozirja oziroma do Savinjskega gaja pohodniki hodili po spremenjeni poti. Organizatorji so namreč prisluhnili tistim, ki so menili, da ni dobro, da teče pohod po glavnih prometnicah. To se je še posebno izkazalo zadnja leta, ko je bilo vse več udeležencev; lani že nad 600.

Tako bodo letos pohodniki krenili iz Celja proti Gričku, Mogojnicam in Vrbju ter nato prek Polzele in Šmartnega ob Paki proti Savinjskemu gaju. Naprej pa bo pohod potekal po običajni poti.

Kljub še vedno ne povsem urejenim razmeram pri nas je za pohod letos veliko zanimanje tudi v tujini. Pa tako ni pretirano, če organizatorji pričakujejo letos nad tisoč udeležencev.

(k)

Vse večje zanimanje za pločevinke

Naložbena dejavnost v laški pivovarni še ni zastala: zacetkom prihodnjega leta naj bi sklenili okoli 25 milijonov DEM vredno naložbo, s katero bodo še za najmanj 10 tisoč hektolitrov piva dnevno zvečali proizvodnjo. Naložba zajema dve novi polnilni liniji (ena bo namenjena polnenju steklenic, druga pa sodov), na novo pa bodo uredili še šest fermentorjev — vsak bo imel zmogljivost štiri tisoč hektolitrov piva.

V laški pivovarni pričakujejo, da se jim tudi v prihodnjem ne bo zaprlo tržišče zunaj Slovenije. Njihovo prodajno območje za pivo v steklenicah je razen naše države še Hrvaška in Bosna in Hercegovina, po pločevinah pa pridno segajo tudi v Srbiji. Prav prodaja piva v pločevinah se je zadnji čas močno zvečala. Letos kar za 70 odstotkov.

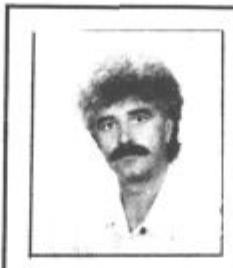
(k)

Mednarodna vozniška dovoljenja

Ob potovanjih z osebnim avtomobilom v tujino, pogosto pozabimo, da naša vozniška dovoljenja v mnogih državah niso veljavna. Z našim vozniškim dovoljenjem lahko brez problemov vozimo le v sosednjih državah Avstriji, Italiji in Madžarski, vse ostale države pa sedaj zahtevajo mednarodno vozniško dovoljenje. Tega lahko takoj dobito na vseh centrih Avtomoto zveže Slovenije, le dve fotografiji, osebno izkaznico, vozniško dovoljenje in potni list morate predložiti. Za mednarodno vozniško dovoljenje, s katerim lahko vozite po evropskih in tudi izvenevropskih državah boste odsteli 580 dinarjev.

Ribiški car-carica

Tudi letos bodo velenjski ribiči tekmovali v lovu na najtežjo ribo za naslov car-carica. Tekmovanje bo potekalo v okviru že 10. tradicionalnega piknika, ki bo v soboto, 24. avgusta ob 14. uri. Tekmovanje bo potekalo dve uri, od 15. do 17. ure, nato pa se bodo ribiči in vsi udeleženci skupaj povesili. Dober prijem jim želimo!

Piše: VINKO VASLE

Emona ekspres**Osvoboditve**

Markoviču, ki se sicer nad takšnim početjem zgraža in je za pravno državo. Ko pa je treba kaj storiti, pa nič ne vidi in nič ne sliši. Kar pomeni, da imamo premiera, ki je pravzaprav invalid in nekateri menijo, da je posledica vsega tega tudi njegov večni nasmešek. Vsi misijo, da se smehla, v bistvu pa mu usta vleče od živčnosti. Še posebej, ker ga Slovenci ne ljubijo več, pa si je tako zelo prizadeval. Hotel nam je celo vbiti ljubezen v glavo in je nad nas poslat tanke in drugo mehanizacijo, mi pa nič. In je zadnji spet žalostno odšel iz Ljubljane, potem pa takoj obljudil, da bo spet zaprl naše meje. Tokrat si bo očitno moral sposoditi kakšno uspešnje vojsko, ki bo imela boljša prevozna sredstva. In ne se čuditi, ce se pri umiku JA zapleta! Ko so zadnjič šli s konvovjem iz Vrhnik, jim je crnkil vsak drugi kamion. Pa niso bili izdelani v mariborskem TAM-u, kar bi človek še razumel, ampak so ameriške proizvodnje in je upati, da bo zaradi tega JA še gospodu Bushu napovedala vojno, ce bo imela kaj časa in potem, ko opravi z lastnimi narodi.

Sicer pa, mi smo za demokracijo, pa naj stane kolikor hoče. Srbi so nam do današnjega dne pobrali, zaplenili in pokradli že skoraj vse premoženje na njihovem ozemlju. Mi pa pišemo uradne pritožbe gospodu

Gospod Tuđman ima že tretjo vlado, pa je vsaka bolj zbegana od prejšnje. Bolj junaška pa tudi. Zadnja trdi, da bo do poslednjega diha branila Hrvatsko in hrvatstvo. To omenja tudi gospod Tuđman in pri tem verjetno misli na svoje Banske dvore. Tam se najlepše brani ogroženo in napadeno domovino. Še zlasti, ce upoštevamo, da HDZ-jevci tako in tako pravijo, da je Hrvatska Tuđman in obratno. Dovolj je torej, ce preživi samo poglavar in bo preživel Hrvatska. Prav zato so v enem mesecu zamenjali že dva obrambna ministra, kar priča o obrambnih kapacitetah hrvaških vojskodvodij — najraje kričijo, da jim bodo že pokazali, četnikom nesramnim in jim — ce so zelo besni — kar preko TV grozijo. In se jih lahko človek reši samo tako, da razbije televizor, ali pa od žalosti emigrira. Tako kot to počenjajo nekateri Srbi v Sloveniji, ki so jako ogroženi in ne razumejo, zakaj se Slovenci z njimi ne pogovarjajo in so hladni, trdji, in to sredi poletja. Potem pa v srbskem tisku tarnajo, da jim slovenski mulci kažejo zjala in to samo zato, ker so pre malo bogati. In se mi nekako zdi, da bi tudi brez Adžičevih groženj propadli, ce to ni preveč drzna in nesramna ugotovitev. Kar pa ne pomeni, da bomo res propadli — po privatizaciji in denacionalizaciji jih bo nekaj preživel ...

Celjsko območje**Pouk tudi med zdravljenjem**

Po prvem uspešnem letu kaže, da bo pouk v celjski bolnišnici ostal kot oblika vzgoje in izobraževanja otrok, ki so na zdravljenju, tudi v prihodnje. Poskusno leto so namreč tako šolniki kot otroci (starši) ocenili kot dobro, pa so tako ob sklepu prvega šolskega leta tudi celjski člani izvršnega sveta izrekli pozitivno oceno.

V teh dneh, ko se osnovnosolci pripravljajo na pričetek novega šolskega leta, je na našem območju tudi oddelek osnovne šole, ki se je verjetno ne želi nihče obiskovati; pa vendarle ga je veliko otrok primorano. Mislimo na dislocirani oddeleki Prve os-

novne šole iz Celja, ki ima ta oddelek v celjski bolnišnici. S takim poukom so pričeli v začetku lanskega oktobra, z delom v prvem šolskem letu pa so vsi zadovoljni. Zato tudi sklep, da bo ostal tak dislocirani oddelek tudi v prihodnje kot redna oblika izobraževanja otrok, ki se silom razmer znajdejo v bolnišnici. Da teh ni malo, pove podatek, da je od uvedbe poskusnega dela dislociranega oddelka obiskovalo pouk kar 724 otrok.

Solanje v celjski bolnišnici so uredili v dveh skupinah in sicer na otroški kirurgiji in na pediatričnem oddelku. Zazdaj imajo sicer še nekaj

prostorskih težav, vendar upajo, da jih bodo odpravili in tako zboljšali kakovost pouka. Na nižji stopnji, kjer je pouk dopoldne, imajo vse predmete (razen telesne vzgoje), v višji pa najpomembnejše. Cilj vsega tega pa seveda je, da bi otroci tudi med zdravljenjem ne izgubili sramna ugotovitev. Kar pa ne pomeni, da ob vrnitvi iz bolnišnice lahko normalneje vključijo v reden pouk. Na tem dislociranem oddelku tudi vodijo evidence o šoljarjih ter o vsem obveščajo »običajne« sole otrok.

Dosedanje delo na tej posebni osnovni šoli je pokaza-

lo dobre rezultate. Vsebino dela prilagajajo številu solarjev ter temu, kako dolgo so »privezani« na bolniško posteljo. Da se to šolanje kaj dosti ne razlikuje od tistega zunaj bolniških postelj pa kaže tudi to, da so med lanskim šolskim letom pripravili tudi nekaj kulturnih in naravoslovnih dnevor. Dobri rezultati, ugoden odmev pri starših in tudi pri otrocih kažejo, da je treba s takim načinom dela nadaljevati. Nekateri se le bojijo, da ob pomanjkanju denarja za tovrstne dejavnosti, skarje ne bi zarezale tudi v to bolnišnično šolstvo.

(k)

Savinjsko-šaleška naveza**Ko smo postali enakopravni**

Z zadnjo vojno smo Slovenci resnično postali enakopravni. Prej smo morali ob morju, v zdraviliščih, ob jezerih in drugod, kjer so se odločili, da se bodo sli turišem, čakati, da so se gostinci in drugi nehali ukvarjati s tuji, šele potem smo prišli na vrsto mi — navadno domači gostje. Zadnja vojna je vse to spremela. Nismo namreč le premagali naše ljudske armade, ampak smo skupaj tudi že drugič v zadnjem času uspešno pregnali z našega ozemlja Nemce in Italijane; in še koga drugega iz držav zunaj našega domačega ozemlja.

In ko sem te dni bival v enem naših turističnih krajev, so receptorji, natakarji in drugi podobno kot lani okoli tujev letos skakali okoli mene. Prosim tukaj, prosim tam, hvala tam, hva-

la tukaj; še želite, prosim, kaj, vam je to všeč, vam prinesem kaj drugega ... Ne, stop! Zavedel sem vas. Tisti, ki ste bili na dopustu, veste, da ni tako. Vsaj večina verjetno to ve. Bival sem v hotelu, ki je bil zgrajen samo za tuje. Ampak v sili hudič muhe žre, in letos smo bili dobrati tudi domačini. Toda ta hotel visoke kategorije se je hkrati tudi spremenil v hotel za domače goste. Ne vem, kako je vsem uslužbencem uspelo tako hitro »prestaviti« v delo za domače razmere. Ne morem namreč verjeti, da so se tako obnašali tudi lani, ko so res imeli polno tujev. Razen če je slovenski narod ob osamosvojitvi in zmagi v vojni dobrodošni delavci vred odločil, da se ne bo več klanjal in da je namesto vladnosti dobra tudi odločnost in trma.

Končno smo vendarle vsi enakopravni!

Ker pa ima naše domače ljudstvo tudi grde navade, da si na primer želi enako ležalnike in senčnike, kot si jih recimo tuje, ni pa nikogar, ki bi hlapčevsko poskrbel, da bi redni gostje hotela najvišje kategorije to res tudi na primeren način dobili, so rešitev našli na izvireni način: za vsak ležalnik in senčnika je bilo naenkrat treba odštetiti po 50 dinarjev. Ko so se še ozirali prek meje in pričakovali tuje, tega ni bilo. Ker pa je bil potem naval domačinov velik, so očitno spoznali, da je veliko ljudi, ki še ima denar, in zakaj jih ga ne bi vzeli.

V nečem pa se v tem hotelu delavci niso prilagodili domačim gostom. Pozabili so namreč, da domačini razu-

mejo njihovo govorico. Dokler so imeli opravka z Nemci, Avstriji, Angleži, Franci, jih je bilo lahko vseeno, da so v našem jeziku kritizirali svoje nadrejene, ker so jih po svoje premeščali, jadkovali nad plačami, se zaklinali, da izrednih dežurstev ne bodo delali — naše besede so lahko skrili za nasmeškom in tuji se še sanjalo, da dejansko pogosto v njihovi navzočnosti kujejo prave zarote. Zdaj pa sem moral jaz ubogi domači turist vse to mirno poslušati, ko sem čkal na kavo, na kopel ali na kako drugo uslugo. Kot da bi me kaznavali, ker se jaz grem turista in dopustnika, oni morajo pa delati.

Zato lahko le upamo: tuji rešitev nas!

(frk)

Občina Velenje

Poslej javni zavod za varstvo okolja?

Že dalj časa vrabci na strehu čivkajo, da sodi občina Velenje med ekološko najbolj obremenjene v Sloveniji. To ji seveda nikakor ni ponos.

Zapisana dejstva v njeni ekološki izkaznici to zgovorno potrjujejo. V njej tudi med drugim piše, da ima največjega onesnaževalca SO. v Sloveniji, največje odlagališče posebnih odpadkov (pepel), degradiranost dolinskih površin zaradi rudarjenja, za nameček pa še 22 milijonov kubičnih metrov jezerske vode s pH 12, najvišjo stopnjo propadanje gozdov ter koncentrirano industrijo in prebivalstvo ob reki z absolutnim minimalnim pretokom 150 litrov na sekundo.

Ob zapisanem ter podatku (v občini Velenje je zaposlenih 20 tisoč ljudi, ki s svojim delom bolj ali manj onesnažujejo okolje, za njegovo varstvo pa skrbi manj kot 50 ljudi) ni potrebnega velikega naprejanja za ugotovitev o potrebnih ustanovitvih Sekretariata za varstvo okolja. Delo tega naj bi zaživello s sprejetjem Odloka o organizaciji in delovnem področju upravnih organov občine Velenje. Kdaj bo to, ne vemo, povsem jasno pa je njegovo delovno področje – reševanje vseh ekoloških vprašanj v Saleški dolini.

Že na samem začetku delovanja bi se tu gotovo znašel v neenakopravnem položaju s podjetji ter republiškimi organi z velikim številom visoko usposobljenih strokovnjakov, če ne bo deležen kadrovske in tehnične razširivosti. Levji delež pri njegovem dobrem delovanju pa naj bi bilo novil javni zavod za varstvo okolja kot strokovna podlaga za delovanje sekretariata.

Pol leta se je vlekla dilema o tem, ali ustanoviti zavod, javno podjetje ali poiskati kakšno drugo obliko organizirnosti. V ponedeljek, ta teden, pa so jo prekinili člani velenjskega izvršnega sveta, in sicer z odločitvijo o ustanovitvi javnega zavoda za varstvo zraka ERICO. Na odgovor na zapisano vprašanje v naslovu bo treba sedaj počakati do obravnave tega v skupščinskih klopih. Do takrat pa naj bi bil izdelan tudi

(tp)

ustanovitveni akt omenjenega javnega zavoda. Glasovanje za ustanovitev zarne gotovo ne bo pretežka, če bodo imeli pri odločanju v ospredju – tako kot člani izvršnega sveta – zahteve po neodvisnosti do onesnaževalcev, interdiscipliniranosti kadrov, strokovnost, povezavo z znanstveno raziskovalnimi organizacijami ter kontinuiteto spremmljanja stanja okolja. V veliko pomoč pri odločitvi pa jim bo gotovo še rešeno financiranje dejavnosti zavoda do konca leta 92. Do takrat naj bi njegove stroške dejavnosti (okoli 400 tisočakov na mesec) pokrivala RLV in TEŠ. Mimogreda prej na RLV, sedaj v ESU že deluje skupina dokaj dobro strokovno in tehnično podkovanih ljudi, ki naj bi svoje okrilje prav tako našla v ustanovljenem zavodu ERICO.

Tudi po letu 92 se omenjena največja ekološka onesnaževalca v dolini tovrstni dolžnosti ne bosta izognila. Zaradi njenega prevelikega obremenjevanja okolja vsa leta nazaj bodo namreč dolini potrebne nadaljnje raziskave tege. V utehu za takšno odločitev članov velenjskega izvršnega sveta bo morda RLV in TEŠ le to, da namerava ta krog plačnikov obveznosti povečati še z Gorenjem in Tušem ter do izteka leta 92 doreči še nekatere druge zadete, če za katere morda od teh ne bo že ustrezan nov republiški zakon o varstvu zraka in okolja.

(tp)

V soboto v središču Starega Velenja ob odpiranju novih lokalov

... ter pod šotorom ob ogledu kulturnega programa

Z zanosom do končnega cilja

17. avgusta 1991 se bodo krajanji krajevne skupnosti Staro Velenje gotovo radi spominjali. Kako se ga tudi ne bi, ko pa jim je po večletnih prizadevanjih vendarle uspelo besedo obnova starega mestnega jedra zamenjati z dejani.

Dolgoletnim zapletom, obljudbam, dogovorom in pogovorom so letosno pomlad naredili konec, svoja hotenja zamenjali z delom in po slabih šestih mesecih so rezultati storjenih korakov na dlanu. Zaradi teh je bilo minulo soboto v središču Starega Velenja živahno.

Povod za to živahnost in veselje je nova, lepa podoba

dela najstarejšega mestnega jedra, s katero obnovljeni novi in tudi stari lokalni vračajo v ta del mesta Velenje življence ter sloves, ki ga je to nekoč že imelo. Občutki Starovelenjanov, ki so jih na sobotni priložnosti prireditvi prevevali, zato niso zgolj slučajni in kar tako. In marsikdo med njimi ni mogel povsem verjeti, da se je v zadovoljstvu vseh vendarle nekaj premaknilo na bolje.

Malo je bilo takih, ki so še v začetku tega leta verjeli, da bodo krajanji Starega Velenja v teh kriznih časih uspeli v svojih prizadevanjih. Na pridobitve, minulo soboto so jih predali svojemu namenu, so

zato toliko bolj ponosni, saj med drugim dokazujojo, da se da z ustvarjalnostjo, vztrajnostjo, voljo, idejami kljub krizi doseči želejene sadeve.

Praznovanje krajevnega praznika (tega so minula leta proslavili v drugi polovici meseca januarja) so začeli domači kulturni ustvarjalci – člani moškega pesvrega zborja Kajuh, pesna skupina GIB, harmonikar Zmago Štih in rudarska godba. V nadaljevanju dopoldanske slovesnosti so nato prezeli trak na vhodnih vratih treh objektov, in sicer novega založništva pri Majcenu ter dveh lokalov (mesnici in bi-

stro Vlasta). Popoldne pa so se veselili še na družbenem srečanju, na katerem ni manjkalo šaljivih športno rekreativnih iger. Slavje pa je po svoje popestril še skromen poulični sejem.

To omenjenih pridobitev seveda krajanji Starega Velenja niso prišli lahko. Zlasti globoko – za 400 tisoč nemških mark – so morali seči v žep lastniki oziroma najemniki lokalov, družba pa jim je za uresničitev njihovih želja zaenkrat namenila 200 tisočakov, predvsem za prometno ureditev središča kraja.

S tem, kar so naredili dolej Starovelenjančani seveda niso zadovoljni. Svojemu kraju hočejo dati že čez leto dni ne samo novo podobo, ampak rešiti tudi prometne zagate in vprašanja komunalne nadgradnje. Njihove namerne so trdne, cilji jasni, dolej izkazana vztrajnost in zagnost pa dajejo upanje, da bodo načrtovano tudi dosegli.

Sobotno praznovanje prvi spodbudnih dosežkov pri obnovi starega mestnega jedra so sklenili v nedeljo s pochodom na bližnji Koželj. S sabo pa so poleg dobre volje gotovo »ponesli« tudi željo, da bi bili vsem ovirani na poti do cilja kos, da bi se lahko takoj čez leto dni še z večjim zanosom veselili razvoja in skupnih pridobitev v kraju.

(tap)

Obiskovalci šotoru so plesali do zgodnjih jutrišnjih ur

Končali pod šotorom

V soboto je bilo Staro Velenje ves dan živo in zanimivo, pridivitev ob obnovitvenih delih pa so se zaključile ob jedaci in pijači po novo odprtih lokalih v tem delu mesta in pod velikim šotorom. Tu se je ob zvokih ansambla Vinoteka zavrel veliko število obiskovalcev, pijača je tekla v »potokih«, pa tudi za jedajo je bilo dobro poskrbljeno.

Za pomoč nadaljnjam obnovitvenim delom v Starem Velenju so organizirali srečelov, glavna nagrada pa je bil odojek.

bš, foto: mč

Do slovenskega državljanstva le s prošnjo

Šaleška dolina, ki je bila pred vojno pretežno kmetijsko področje z zelo malim številom prebivalstva, je v povoju času doživela velik razcvet in hiter razvoj. Poleg Nove Gorice je mesto Velenje doživilo tako hitro rast, da so ga imenovali kar socialistični čudež. Materialno osnovno temu razvoju je dalo bogato nahajališče lignita, ob premogovništvu in proizvodnji električne energije se je vzporedno razvijala predelovalna industrija, ki je dopolnila možnosti zaposlitve moške delovne sile v premostitvenimi možnostmi ženske delovne sile v velikoserijski proizvodnji.

Takšni zaposlitveni potenciali so v našo dolino pripeljali mnoge migrante iz vseh koncev Jugoslavije, največ jih je prihajalo iz BiH. Zato je danes nacionalna struktura občine, ki po zadnjem popisu prebivalstva v letu 1981 je 42.688 oseb v občini in 27.341 v ožjem mestu Velenje, zelo pestra. Po zadnjih uradno objavljenih podatkih iz leta 1988, ko je občina štela 42.400 prebivalcev, je bilo 32.500 Slovencev,

3200 Muslimanov, 2100 Hrvatov, 1800 Srbov, 2200 ne- definirane narodnosti, 300 takšnih, ki so se odločili za Jugoslovane, blizu 100 Črnogorcev, Makedoncev in Albancev. Stanje se verjetno do danes še ni bistveno spremnilo.

Osmosvojitev Slovenije je

prinesla v našo družbo veliko

sprememb, z njimi pa tudi

nove probleme, ki so nam bili prej tuji in nepoznani. Med

temi je tudi zakon, ki ga še

pripravljajo in bo predvidoma

pričel veljati konec decembra letos – to je zakon o

državljanstvu republike Slovenije.

Kljud temu, da je zakon

še v pripravljalni fazi, so do-

ločene stvari že znane. Tako

vemo, da vsi, ki niso sloven-

ski narodnosti, lahko pridejo

do slovenskega državljanstva

le s prošnjo na ustremnem

občinskem sekretariatu za no-

tranje zadeve. Državljanstva

torej nihče ne more pridobiti

ne s poroko, ne z rojstnim

krajem v Sloveniji. Predvi-

domo bodo izjeme le tisti, ki so

rojeni po 25. 6. 1991, torej po

dnevu razglasitve samostoj-

nosti republike Slovenije.

Skupaj s prošnjo za spremembo državljanstva morajo

prosilci predložiti rojstni list izkaz o dosedjanjem državljanstvu in plačati upravno takso v višini 410,00 din. Na velenjski občini prošnje le kompletirajo in potem pošljejo na republiške organe za notranje zadeve, kjer jih razrešujejo. Po razrešitvi prošnje vam odločno izročijo na mestu vložišča.

Točnih podatkov o številu vloženih in razrešenih prošnj v velenjski občini še ni. Ker pa je naša občina narodnostno zelo mešana, bo v naslednjih mesecih število verjetno strmo naraščalo.

V vsakodnevno življjenje vseh, ki niso Slovenci, je torej vdrlo najbolj grobo merilo pripadnosti skupini, to je državljanstvo. Najbolj grobo zato, ker jih diskriminira od prvotnega prebivalstva; od tega, ali si, ali nisi državljan je odvisno vse, zaposlitev, šolanje, temeljne državljanske pravice in svoboščine. Zato je razumljivo, da se vsi, ki v Sloveniji živijo, da se vrslo vrsto let, so si tu ustvarili dom in družino, počutijo prizadete in marsikdo verjetno trenutno še pomisli noče, da bi vlagal prošnjo za spremembo državljanstva. A dejstvo je,

da bo po sprejetju zakona obravnavan kot tuj državljan in bo imel v Sloveniji iste pravice kot nekdo iz Avstrije, Afrike ... Večino Neslovencev, ki živijo v naši republiki šele nekaj let, je najbolj prestrašil predlog, naj bi bilo 12-letno stalno bivanje v Sloveniji pogoj za pridobitev državljanstva. Čeprav je to še predlog, se marsikom zdi prestrog, doba pa predolga.

Ce bo sprejet, bodo najbolj prizadeti mlajši emigranti, ki so v Sloveniji prišli po letu 1981. To je tako imenovan zadnji val, v katerem je največ Albancev, poleg njih pa mladi, šolani ljudje iz drugih republik, ki doma niso našli zaposlitve in so pričeli prihajati v začetku osemdesetih let.

V zadnjem času je razlogov za priseljevanje v Slovenijo vse manj, saj delovnih mest ni, gospodarstvu pa tudi ne kaže najbolje. Vendačisti, ki so prišli pred leti, niso bodo odhajali, saj nimajo kam iti. Gospodarska situacija tam, od koder so prišli je kvečjemu še slabša kot tukaj, poleg tega imajo tu dom in prijatelje.

b.s.

Sanacija divjih odlagališč

Sanacija divjih odlagališč komunalnih in drugih odpadkov v občini Velenje je ena od nalog letosnjega delovnega programa odseka za varstvo okolja pri občinski Upravi za varstvo okolja in urejanje prostora. Po predvičevanjih naj bi se tega lotili v obdobju avgust–oktober letos, akcija pa naj bi bila razdeljena na tri dele: priprava, sanacija, preprečevanje obnavljanja in nastajanje novih divjih odlagališč.

Strokovna osnova zanje je raziskovalna naloga velenjskega Zavoda za urbanizem in Centra srednjih šol iz leta 89, ki je med drugim »postregla« s podatkom o 130 divjih odlagališčih v Saleški dolini. V prvi fazi (letos) naj bi predvidoma sanirali 37 odlagališč, izbranih glede na velikost in lokacijo, vsa ostala pa naj bi doživelila enako usodo prihodnje leto.

Priprave na akcijo se približujejo svojemu koncu, žal, pa se zatika pri denarju. Namesto, dolino je moč, po mnenju tistih, ki se ukvarjajo s tovrstnimi vprašanji, očistiti navlak in nesnage na nepravem kraju z odstranitvijo odpadkov na komunalna odlagališča in z ureditvijo terena v prvotno stanje ali zapisom divjega odlagališča. To naj bi

(tp)

Obiranje hmelja v Savinjski dolini

Visoko cenjen savinjski hmelj

V enotah hmezdovega Kmetijstva Latkova vas so že pretekli teden pričeli z obiranjem hmelja. Resda so se med samimi pripravami na obiranje letosne letine ubadali z nekaterimi organizacijami težavami, ki so takrat, teden dni pred samim obiranjem postavljale na kocko pričetek del na prostranih poljih. Šlo je namreč za sezonske delavce iz sosednje republike, ki svojega prihoda zaradi znanih zaostrenih razmer na Hrvaškem niso mogli zagotovo potrditi. No tistih delavcev s Kosova letos res ni, iz Hrvaške pa so le prišli in delo je steklo.

Mi smo obiskali Delovno enoto Žovnek, ki mora, tako kot ostale med samim obiranjem hmelja, skrbeti tudi še za druge dejavnosti. Gospod Franc Cilenšek, vodja DE Žovnek nam je povedal, da ima ta delovna enota poleg 160 hektarjev hmelja, še

Franc Cilenšek

150 ha travnikov, 80 ha pšenice, 30 ha oljne repice in 60 ha silažne koruze. V velikih hlevih pa smo videli tudi 680 plemenskih telic in verjamemo, da je dela res dovolj.

Izložba - ogledalo trgovine

Že v prejšnji številki sva pričela pisanje o izložbah, ne več, da bo to povzročilo pravo malo vojno med poslovodji trgovin in avtorjem članka. Kar precej vroče krvi sva povzročila, čeprav je bila najina edina želja opozoriti na pasivnost pri urejanju izložb. S tem nisva mislila napasti nobenega trgovca, ker tudi midva veva, da naj bi za izložbe skrbeli poklicni aranžerji, ki pa jih marsikje zaradi krize nimajo. Morda bi bilo bolje, da bi zaposlili kakšnega aranžera, kot pa da na marsikatem oddelku opazamo veliko zaposlenost trgovk še z dekoracijo izložb. Ne veva, ali sva res tako kritična, ali pa tako vidijo izložbe tudi naši občani. Zato bi bila vesela še kakšnega odmeva bralcev. Za začetim pa bova nadaljevala danes.

V centru mesta sta med najlepše urejenimi izložbami izložba trgovine Utok in ERA Zlatica. Res je, da sta obe trgovini novejši in imata le izložbena okna, vendar je blago, ki ga ponujajo kupcem, predstavljeno na primeren način.

Tudi Mladinska knjiga ima precej izložb. Urejenost teh pa je spremenljiva. Res je sedaj izložba z šolskimi potrebsčnimi vabljiva, včasih pa so njihove izložbe tudi prenatrpane.

Pred odhodom v Šoštanji sva se ustavila tudi pri Standaru, ki tudi nima klasičnih izložb, in temu primerno so izložbe na okna tudi urejena. Na oddelku s športno opremo so nama v oči padle že nekaj let pozname papirnate ladjice, ki bi jih lahko zamenjali s čim bolj domiseljnimi.

V Šoštanju ima blagovnica Š doline le dve izložbi. Ena je zelo lepa in domiselnou urejena, v njej predstavljajo tekstilni oddelek. Vsa oblačila so v rjavih tonih, kombinirana z žitnim klasjem. V drugi izložbi je predstavljenih artiklov preveč, plakat, ki reklamira kopalke, pa je že precej star. Izložbi prodaja s čevlji Peko in Borovo, sta zastareli in delujeta sivo in neopazno.

V naslednji številki bova predstavila še najin pogled na izložbena okna zasebnih trgovin. Vse le z namenom, da se kljub krizi in zmanjšani potrošni moči, posveti nekaj več pozornosti predstavitev trgovine in blaga, ki ga v njej ponujajo kupcem. Če se že tako zgledujemo po Evropi in si želimo vajno, lahko rečemo, da znajo v tujini z majhnimi stroški za ureditev izložbe narediti le te privlačne in vabljive.

mč, bš

Opravičilo uredništva

V prejšnji številki Našega Časa je prišlo v članku »Izložba — ogledalo trgovine« do tiskarske napake. Pri opisu ERA Tržnica je v začetku drugega stavka pisalo: »Celotna ponudba trgovine in njene izložbe... pisati bi moral: »Celotna podoba trgovine in njene izložbe... Kolektiv Era Tržnica se zarašči neljube napake opravičuje.«

Uredništvo

ZAČETNE TEŽAVE

V DE Žovnek je zaposlenih 50 delavcev, za nemoteni potek obiranja pa jih vsako leto potrebujejo okrog 200. Delovne enote same priskrbijo sezonsko delovno silo, v glavnem iz sosednje republike, vsa leta pa so imeli nekaj sezoncev tudi s Kosova. Teh letos ni, obiralcii, ki pa jih vežejo pogodbe, ti so predvsem iz Hrvaške, so kljub razmeram v njihovi domovini prišli. Nenazadnje so vezani na zasluzek, na katerega računajo vse leto. Urne postavke za dela ob obiranju hmelja se gibljejo med 38 in 59 dinarji, poleg tega imajo delavci zagotovljeno stanovanje in hrano, povrnjene potne stroške v eno smer in nezgodno zavarovanje. Obiranje poteka 20 dni in v tem času je možno z dobrim delom kar nekaj zasluziti. Delo je sicer zelo naporno, delajo namreč po 12 ur dnevno, vendar prihajajo obirat ljudje, ki so trdga dela vajeni že iz preteklih let.

HMELJ ZA AMERIŠKI TRG

Kmetijstvo Latkova vas prideže precej hmelja za zahtevni zahodni trg. Na Žovnku pridelejjo hmelj za ameriške kupce, ki so med vsemi najzahtevnejši, saj mora pridelek ustreznati njihovim standardom. Hmelj lahko škropijo le s tistimi sredstvi, ki so v uporabi tudi v Ameriki. Kupci z zelo natančnimi napravami odkrivajo na hmelju ostanke nedovoljenih pesticidov in takšna proizvodnja je seveda bolj tveganja, pa tudi dražja. Cene zaradi tega ne smejo biti višje, zato ra-

zlike usklajujejo znotraj samega Kmetijstva.

TRG IN CENA HMELJA

Pri nas hmelj največ kupujejo pivovarne neposredno od proizvajalcev, nekaj ga ostane tudi za posrednike. Savinjski hmeljarji trenutno prodajo na konvertibilni trg okrog 80 odstotkov pridelka, v glavnem pa so vezani z dolgoročnimi pogodbami. Te sicer zagotavljajo stalen odkup in dohodek, postavljajo pa zelo zahtevne kvalitetne pogoje. Na trgu se cena za kilogram posušenega hmelja giblje med 7 in 8 nemškimi markami, lahko pa se doseže dosti višja cena. Vse je odvisno od tržnega mehanizma, torej ponudbe in povpraševanja. Pri nas so cene hmelja administrirane, vnaprej določene. Največji in najmočnejši kupci hmelja po svetu so potomci Židov, ki imajo svoje pivovarne ali pa so le trgovski posredniki.

HIPERPRODUKCIJA HMELJA V SVETU

V pridelavi hmelja prihaja zadnja leta v svetu do hiperprodukcije, povzročile pa so jo predvsem vzhodne države, ki so se pričele bolj intenzivno ukvarjati s pridelavo hmelja. To so

Koreja, Madžarska, Vietnam, Bolgarija in tudi Sovjetska zveza. Zahodne države raje ostajajo vlogi kupca, saj se zavedajo, da lahko kot povpraševalci sedaj izbirajo na konkurenčno zelo močen svetovnem trgu. Močna cevnova konkurenca pa ne pomeni tudi močne konkurence kvalitete. Slovenski hmelj se na svetovnem trgu še vedno zelo dobro plasira, najbolj cenjena pa sta savinjski Golding in Aurora. Kvaliteta hmelja se ocenjuje predvsem po vsebnosti alfa smol in žlahtnosti arom. Visok odstotek alfa smole daje namreč pri varjenju piva precejšnje prihranke porabljenih količin hmelja in boljje proizvodne rezultate.

Savinjski hmeljarji so nekako prebordili začetne težave s sezonskimi delavci in obiranje poteka normalno. Tu in tam jim zadeže le muhasto vreme, saj dejotežuje obiranje. Sicer pa so z letošnjo letino kar zadovoljni in upajo, da bodo izpolnili vse, s pogodbami sklenjene posle. In kar je v teh časih še najpomembnejše; slovenski hmelj ostaja močno konkurenčen na svetovnem trgu ter tako prinaša našemu kmetijstvu tudi zasluzek v danes tako potrebnih konvertibilnih valutah.

Matjaž Černovšek,

Foto: mč

ANKETA

Šola je pred vrat!

August se je že krepko preveles v drugo polovico, poletni dnevi se bližajo h koncu in v začetku septembra se zopet pričenja šolsko leto. Letošnje počitnice sicer niso bile takšne, kot smo jih načrtovali, nekaj dñi tudi otrokom ni bilo najlepše. Minile bodo vseeno in šolarji se že pripravljajo na šolo. Nekaj smo jih ustavili in poklepali z njimi.

Karmen Hribšek
»Zadnje dni počitnic preživljaj v Velenju, knjig in zvezkov za novo šolsko leto pa si še nisem kupila. Obiskovala bom 6. razred OŠ Franja Vrunda v Slovenj Gradcu. Počitnice so prekratke, šole se sicer veselim, a ne najbolj. Malo pogrešam sošolce. Ko bom zvezke in knjige kupila, mi jih bo pomagala oviti in pripraviti mama.«

Nina Krajnc
»Malo se je pripravljala na novo šolsko leto, kupila sem že nekaj knjig. Letos grem v 7. razred na OŠ Salek. Preostale knjige le zelo zelo bom kupila v naslednjih dneh, ravno sedaj pa grem po ovojni papir. Zelo se že veselim novega šolskega leta, vendar so tudi počitnice prijetne. Najbolj pogrešam telovadbo, ki jo imam najraje.«

Lidiya Šolinc
»Letos bom obiskovala 6. razred. Za šolsko leto se še ne pripravljam, zato nimam še niti knjig, niti zvezkov. Verjetno bom vse to kupili še ta teden, morda dobim tudi novo šolsko torbo. Šole ne pogrešam, ker zelo uživam počitniške dni. Bili smo na morju, sicer pa dnevi preživljaj s prijateljicami. Želim si dober uspeh v tem šolskem letu, zelo pa uživam v ovajanju zvezkov.«

Tomaž Šuster
Ustvari ste me ravno zdaj, ko mi mama kupuje knjige in zvezke in grem pogledat, kaj je dobila. Grem v peti razred, tako, da bom letos dobil več novih učiteljev in predmetov. Najbolj se veselim angleščine, ki mi je všeč, pa tudi krožek sem že obiskoval. Šolo pogrešam in se je veselim, mislim, da so bile počitnice dovolj dovolj dolge. Med sošolci imam najboljše prijatelje. Zvezke in knjige pa bova ovila in pripravila skupaj z mamo.«

Franc Jeromel pri pregledu satja in družine

sum okužbe že potrjen. Odločbo o zatiranju kužne bolezni čebelje zalege sme veterinarni inšpektor izdati šele potem, ko je prejel sporočilo diagnostičnega zavoda o ugotovitvi te bolezni.

Kakšne so konkretnе naloge veterinarskega inšpektorja?

Ko dobi izvid, odredi dolocene naloge. Te so: zapora okuženega čebelnjaka in vseh v krogu treh kilometrov. Sledi uničenje čebelje družine skupaj s satjem, panje in čebelnjak pa razkužimo. Pri tem opravilu na terenu nam pomagajo čebelarski pregledniki, ki so podaljšana roka veterinarske inšpekcije. Naslednji ukrepi so še popisi in pregled vseh čebelnjakov na območju treh kilometrov.

Na kraju naj poudarim še naslednje: predvsem želim, da bi se čebelarji držali reda. V prometu s čebelami je obvezno, da imajo zdravstveno

spričevalo. Tega dobi čebelar na veterinarski postaji, če seveda ima čebele zdrave. Zato se naj vsakdo, ki kupuje čebele, najprej prepriča, da so zdrave in seveda zahteva zdravstveno spričevalo. Naj na koncu zaželim vsem čebelarjem zdrave čebele in veliko medu.

Franc Jeromel je čebelar že od mladih nog, vključen pa je v čebelarsko družino »Mlinšek«. Na področju čebelarjenja ima bogate izkušnje in je eden tistih, ki je v Velenju odkril hudo gnilobo čebelje zalege, prvič že leta 1981. Franc je tudi čebelarski preglednik, zato pomaga pri zatiranju omenjene bolezni. »Tako po odkritju te hude bolezni smo se lotili zatiranja. Nekaj družin je bilo potrebno sanirati, sicer pa je skrb naše komisije, da še naprej odkrivamo morebitne okužene zalege,« je med drugim povedal Franc Jeromel.

B. Mugerle

Siniša Šafarić
Letos grem v sedmi razred in šole se zelo veselim, ker rad hodim v šolo. Pripravljam se še ne preveč, kupil sem že učbenike, za vse ostalo pa mislim, da je še čas. Letos sem kupil rabljene učbenike, na naši šoli, to je Miha Pintar Toledo, so tako naredili tudi ostali sošolci. Zvezke in knjige vsakega leta ovijam sam. Zato uporabim različne materiale, nekaj jih ovijem z ovojnimi papirje, nekaj pa kar in zanimive časopise liste. Rad imam razgibane vzorce.«

b. š.

foto: m. č.

Čebelarski praznik v Ravnah

Predavanje, razstava srečolov

V Ravnah nad Šoštanjem je bil v nedeljo tradicionalni praznik čebelarjev. Tamkajšnja čebelarska družina, po številu panj največja v velenjski občini, je namreč proslavila 25-letnico obstoja in uspešnega delovanja. Ob tej priložnosti so medse povabili člane sosednjih družin, seveda pa ni manjkalo drugih obiskovalcev, ki jim je čebelarstvo pri srcu.

Čeprav je kraj s prelepo pisanimi čebelnjaki precej oddaljen od mestnega središča, zavzetih čebelarjev in drugih obiskovalcev ni manjkalo. Prireditelj je zanje pripravil zanimivo strokovno, predvsem pa koristno predavanje

o čebelji bolezni in sploh o delu s čebelami. Prostor je bil premajhen za vse, ki so želeli prisluhniti predavanju profesorja Miheliča iz Ljubljane. Poleg tega so si udeleženci lahko ogledali zanimivo razstavo čebelarske opreme in pripomočkov. Tudi kupiti je bilo moč kakšno združilo ali čebelarsko orodje.

Kot se za takšno praznovanje spodobi seveda ni manjkalo bogatega srečelova in tekmovanja z zračno puško, zmagovalec je dobil za nagrado panj čebel.

Kot vedno so si tudi tokrat čebelarji izmenjali izkušnje o tem in onem, ob tem pa podarili, da čebelarjenje še zda-

Čebelarskih pripomočkov nikoli ni preveč

leč ni poceni, kot bi si kdo morda mislil. S prodajo medu se žal ne da kriti vseh stroškov, delo čebelarja torej ni plačano. Povrh vsega čebele napadajo razne bolezni za katere ni zdravila, ali pride prepozno.

Pa vsaj tokrat pustimo te-

gobe in težave čebelarjev ob strani in povejmo, da je praznik čebelarjev v Ravnah uspel, čeprav ga je zmotil popoldanski dež. Nič zato, drugo leto spet nasvidenje so dejali čebelarji ob slovesu.

B. Mugerle

Prešmentane citre so pele prelepo

V petek se je na ploščadi pred ljubljansko Namo zbralo veliko število ljubiteljev lepe slovenske narodne pesmi ob spremljavi citer. Marsikateri naključni sprehaalec je obstal in prisluhnil, morda tudi nenačrtovano ostal do konca prireditve.

Kulturni center Ivan Naapotnik, ki je bil organizator prireditve, zaslubi vso pohvalo. Verjetno ima največ zasluga za srečanje slovenskih citrarjev v Velenju, gospod Marjan Marinšek, ki je tudi sam citrar in ljubitelj slovenskih narodnih običajev. Program je povezovala Majda Završnik, profesorica glasbe. Nastopajoče je predstavljala tudi z njihovo pomočjo, saj so o svojem delu spregovorili tudi sami.

Najprej so se nam predstavili najmlajši citrari, sledili so starejši in bolj priznani, proti koncu programa pa še mojstri citer. Tako smo lahko prisluhnili tudi najboljšim

kot so Karli Gradišnik, Cita Galič, Tomaž Plahutnik, Miran Kozole, triu iz skupine Šaleških predic ... Predstavil se je tudi starosta slovenskih citrarjev Miha Dolžan, ki ga nepoznavalci tega inštrumenta prav gotovo poznajo po melodiji iz filma Cvetje v jeseni.

Velenjčani si takšnih in podobnih kulturnih prireditiv še želijo.

bš, foto: b. m.

MLADI »FRAJ-TONERJI«

— Pa naj še kdo reče, da prijetnih domaćih zvokov ne bomo več slišali. Poglejte Vikeca in Lukeca, ki sta se pokazala v Lučah. Malo jima je »šlo« in malo ne, vsekakor pa obetata, da nam bo tudi v prihodnje lepo in prijetno. Tudi kaj takega sodi k obujanju običajev in izročila, za kar se še posebej trudijo v Lučah.

(foto: Ciril Sem).

izbrala midva, to pa nikakor ne pomeni, da ga ni mogoče po potrebi spremijati; vsak od nas ima pač svoje misli in svoj temperament in nekdo bo svoj večer začel s posedanjem v Maxu in se še nato odprial na bazen (če ne bo tam prej že konec vsega zanimivega?), drugi, bolj pretenzionni, bodo startali kar v Super Li-ju in ostali dve možnosti preskočili, vendar izvedenci velenjskih noči to varianto odsvetujejo: obstaja namreč resna nevernost, posebno ob boljših Super Li-jevskih večerih, da boste obtičali kar tam. To pa pomeni, da že ob samem vstopu (Pozor! Mojstri na vhodnih vratih si lastijo pravico sodbe o primernosti vaše garderobe), lahko doživite prvi hendipec: vstopnina je na-

mreč običajno precej zasoljena, o tem pa, da se boste moralni okrepčati (konzumacija vam v ta namen ne bo zadostovala), ni nobenega dvoma. Še posebej, če ste prišli v paru, prej obvezno preverite svoje finančno stanje, saj se boste kasneje shanku, ki ga ponuja Super Li, težko upri.

Za ogrevanje vam zato v vsakem primeru priporočam — bazen (pri njih vas bodo tudi najprej »pregnali«). Kdor tam še ni bil, naj se ne ustraši in naj ne ponih, že ob prvem pogledu na to nadvse priljubljeno shajališče velenjske mladine med štirinajstim in sedemtridesetim letom. Neponučenemu obiskovalcu bazen v noči resda daje vtip mračnega in hrupnega gnezda, v katerem se (vsaj po številu izpraznjenih ste-

Poletje ob jezeru

Tako in drugače

Takov po plačilnem dnevu v večini podjetij v naši dolini, so različni organizatorji pripravili kar nekaj zabavnih prireditiv, ki so jih ljudje po vsem, kar se je in se še dogaja v naši ožji in še vedno širši domovini, resnično potrebni. Zato nas dober in številni obisk na prireditvi z naslovom »Poletje ob jezeru« ni presenetil, pogled na veliko množico zbranih je bil prav prijeten.

Starejši obiskovalci in tisti mladi, ki jim je všeč narodnozabavna glasba so se zbiral v bližini restavracije in odra, iz katerega so ves večer zveneli zvoki glasbe Fantov treh dolin. Številni so tudi zaplesali. Ko pa je na oder prišel povezvalec in humorist Vinko Šimek, se je pred odrom zbrala še večja množica ljudi, ki so se ob njegovem programu in smešnih nagradnih igrah dobro zabavali. Navedeni Erotic show je odpadel, obiskovalcem pa niso razkrili vzroka.

Ob jezeru so za mlajše pripravili disco na prostem. Večina ni plesala, ampak se je rajši zbirala na prijetni obali jezera. Mladih obiskovalcev je bilo izredno veliko, kar lahko pripisemo tudi temu, da se mladi v Velenju nimajo kje zbirati in družiti. Kot se za tako prireditve spodobi, je bilo dobro poskrbljeno za pičajo in jedalo. Pripravili so odojka in jagnje na žaru, kuharja pa sta jih neutrudno vrtila kar 4 ure.

Ustavila sva 14 letnega Tomáša Kastelica, ki nama je povedal: »Danes je tu super. Prišel se s starši, vendar se

zadržujem v letnem discu in tam, kjer so mladi. Ostal bom lahko do enih zjutraj in to mi je všeč. Organizatorji so se potrudili in zato je ljudi ogromno.«

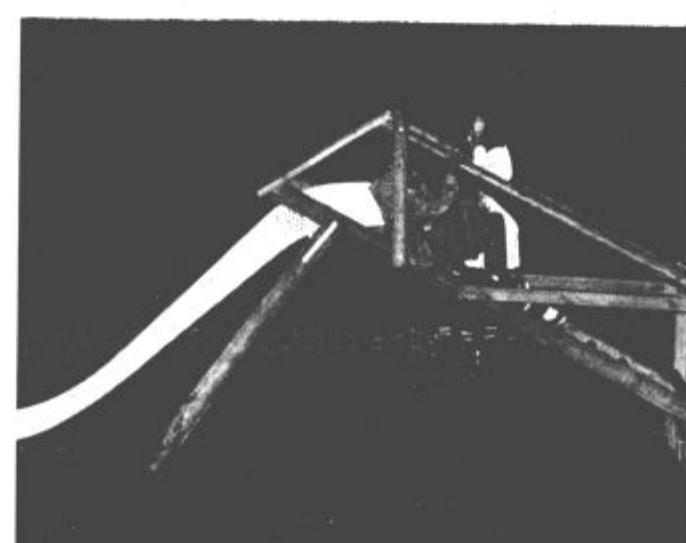
Seveda pa vsi niso bili zadovoljni, saj je vsem okusom težko ugoditi. Tako sta nama Egon Peroš in Boštjan M. Gomboc povedala: »Nič kaj ni »fajn«. Pa tudi lepo ni, saj je preveč spremljajočih aktivnosti.« Egon je še dodal: »Vse to je le zaradi plačilnega dneva, sedaj, ko imajo ljudje še nekaj denarja je to treba izkoristit.« Boštjan M. pa: »Velike množice ljudi me begajo. Prišel sem le zato, da vidim, kako se ljudje zabavajo. In če je to zabava, sem jaz Tarzan.«

Klub vsemu je večina uživala in se zabavala, prireditve pa se je zavlekla pozno v noč. Protijutru sveta izkoristila trenutke oddihu med programom in ustavila še Vinka Šimeka. Na vprašanje, kaj misli o tem, da se ljudje po vsem, kar smo prestali prejšnji mesec takoj dobro zabavajo, nam je odgovoril: »Vsi smo veseli, da je konec napetosti in da se lahko sprostimo in mislimo na jutrišnji dan, ki upam, da bo drugačen. Boljši torej. Vendar se občuti, da so ljudje še zamorjeni, saj je trajalo kar nekaj časa, da so se razvile. To je od pokrajine do pokrajine različno. Najhitre se razvijajo Primorci, Štajerci pa rabijo svoj čas. Čeprav Erotic show odpade, mislim, da ga ljudje ne bodo pogrešali. Sedaj potrebujejo zdrav humor, kontakt z njimi in vesele družabne igre. Današnji večer je prav prijeten.«

Prireditve ob velenjskem jezeru s tem še niso končane, saj bo v septembру še tradicionalna Noč ob jezeru. Organizatorjem se sedaj želimo, da bo prav tako dobro obiskana.

B. Š.

foto: M. Č.

varianta nočnega kluba. Seveda je spet samo od vas odvisno v kolikšni meri vas bo Max zadržal; če vam ni več do pičaje v malo cenejši obliki in se nahajate v dolgočasni družbi, se pač potrudite še do Super Li-ja, kamor boste zdaj najbrž že lahko zastonji vstopili, stražarjem pa se je že tudi omehčal sicer zastrašujoči izraz na obrazu.

Super Li namreč ni tako slaba diskoteka. Čeprav smo v njem doživelj že veliko boljše čase (tudi pod drugim imenom), se še vedno lahko zgodi, da se boste zabavali vse do jutra. Tudi če vam glasba ne bo všeč in za ples še zdaleč ne boste razpoloženi, vam še vedno ostane možnost, da se po teji kar prostorni in dočakali zravnici diskoteki sprehajate, prodajate zizala, se ustavite pri šanku, potem pa je že tako ali tak čas, da se spravite (ali da vas spravijo) v posteljo.

To bi bilo namreč v grobem vse, kar vam opisana prizorišča ob petkih in sobotah ponujajo, kako pa se boste v resnici zabavali, je vaša stvar. Saj, kot že rečeno, vsak od nas ima pač svoje misli in svoj temperament ...

Aja, pripisimo še to, da nekateri se po vsem tem odpravijo »na kavo v Portorož«, kajti to jem je že ustaljena navada. Kmalu bo petkova oziora sobotna noč, pa izberite in se podajte ...

MAJA ZAGORIČNIK

Foto: M. Č.

Velenje by night

Pred leti so v velikih mestih Zahodne Evrope turisti navduševali nad dokaj duhovitimi razglednicami, na katerih je na črni ali temnomodri podlagi v kotu pisalo, recimo: London by night. Takšne vrste razglednice, če bi si jo sedaj kdaj omisili, v Velenju najbrž ne bi bila več zabavna, saj bi se preveč direktno navezovala na skorajda popolno odsotnost kaksnega pravega mestnega nočnega življenja, če pa naj bi vendarle obstajala, bi morali nano poleg napisa umestiti tri svetle zvezdice: eno za Max, drugo (se razume) za Super Li in trejto recimo še za bazen. Zvezdica v tem primeru seveda ne pomeni a priori kvalitet, temveč zgolj dejstvo, da ta tri »zabavšča« v Velenju, bogu hvala, obstajajo. Može bi bilo krivično, če ne bi zapisali da v našem mestu imamo, saj v zgodnjih večernih urah, na voljo nekaj kafičev, ki pa se ponajajo z nazivi, kot so nočni lokal, itd. Aja, da ne pozabimo omeniti biljarda v hotelu Paka, tudi ta polovično spada v ta spisek.

Kar v navado nam je že prišlo, da začenjamamo mnoge članke s »težkimi časi«. No, pa dajmo: v teh težkih časih se le redkodaj odpravimo v gostilno kaj pojst, kaj popit in morda celo zaplesat.

IZ BAZENA V MAX, IZ MAXA V SUPER LI

Takšen vrstni red sva si tokrat

O časopisih in njihovi prodaji

Manjša prodaja za 20 do 50 odstotkov

Biti o vsem čim bolje obveščen je nekaj, ki ima v današnjih časih svojo vrednost. Tovrstne težnje v slovenskem prostoru (naša občina ni pri tem nobena izjema) niso nič novega in od včeraj, rezultat prizadevanj pa je prava poplava sredstev informiranja: od dnevnikov, tednikov, revij do občasno izdanih drugih publikacij. Kar pridni kupci vsega omenjenega »gradiva« smo bili tudi v naši občini, ob trkanju krize na vrata, sploh v zadnjih mesecih, pa je obogatitev dnevne in tudi tedenske založnosti s častniki več kot z dvema različima prava redkost. Vsaj tako so nam ob obisku zatrjevale prodajalke v trafikah v Velenju. Od 20 do 50 odstotkov manjšo prodajo »bralnega blaga« so namreč zabeležile samo od letošnjega januarja do prvih avgustovskih dni.

V kiosku Dela na Prešernovi so med najbolj branimi dnevnikov v začetku tega leta naročili do 16 do 19 izvodov Dela, po 20 Večera, okrog 25 Slovenskih novic. Julija so

bila naročila skromnejša skoraj za tretjino: Dela največ po 17, Večera po 15, Slovenskih novic od 15 do 25 izvodov. Pa še od tega vsega niso prodali. Rezultati niso nič boljši pri najbolj branih tednikih: Jana, Kaj in Antena.

S podrobnejšimi številkami o naročilu in prodaji nam v kiosku Sumi Tobačne tovarne Ljubljana sicer niso postregli. Prijazna trgovka je menila, da je sam po sebi dovolj zgovoren podatek o kar 50 odstotkov manjšem naročilu avgusta v primerjavi z letošnjim januarjem, pa še od tega vsaj 10 odstotkov ostane neprodanega. Razlike med najbolj branimi dnevnikov (Novice in Večer ali tedniki Stop, Jana, Antena, Naš čas) niso.

Na oddelku časopisov v ljubljanski Nami so imeli branici v januarju na voljo približno 1380 izvodov Dela, 1700 Večera (najbolj iskana dnevnika), sedaj le 1070 Dela in 950 izvodov Večera. Za prav tako več kot 20 odstotkov pa je padla prodaja tudi

najbolje prodanih tednikov (Stop, Jana, Lady, Nedeljski).

»Še kar, čeprav ne tako kot minilo leto« so ocenili prodajo dnevnikov in tednikov (drugih publikacij raje ne omenjam) v kiosku Tobačne tovarne Ljubljana na Cankarjevi ulici. Tako kot tu tudi na oddelku prodaje časopisov in revij v Erinem Standardu ocenjujejo, da je prodaja bralnega blaga manjša za vsaj 20 odstotkov.

Kakšnega komentarja ob koncu članka ne bomo zapisali. Najbrž bi bil odveč ob dejstvu, da se ljudje v teh časih z mnogo lažjim srcem odrežejo časopisni obveščenosti v besedi in sliki kot pa poskušati. Isti sapi pa je vendarle treba povedati, da je tudi ta vrsta »hrane« v pravi meri potrebna, zlasti v današnjih časih, in da je marsikateri izgovor izvit iz trte. Vse prevečkrat namreč spregledamo, ali si nočemo priznati, da je za prenekatero drugo vrsto hrane denarja vedno dovolj.

- tap-

v Celju od 25–60 din/kg. Lubenice so v Velenju po 25 din/kg, v Celju po 30–40 din/kg. Paradžnik, ki že zori tudi po domaćih vrtovih je v Velenju po 30–40 din/kg, prav tako v Celju, paprika ima v obeh mestih isto ceno, od 30–50 din/kg. Breskve, ki jih prodajajo na drobno in na vlaganje so v obeh mestih po 30–40 din/kg, enake pa so cene tudi za marelice, ki so po 40 din/kg, nektarine po 50–60 din/kg, slive po 50 din/kg in pomaranče po 40 din/kg. Na eni izmed stojnic so ponujali tudi lepe melancane po 50 din/kg.

Spet smo opazili domače branjevke, ki so ponujale solato tisoč po 40 din/kg, rdečo peso po 25 din/kg in domačo smetano in skuto po 70 din/kg. Ta teden je ponudba na velenjski tržnici zadovoljiva.

Na velenjski tržnici

V Velenju in Celju cene skoraj enake

Tokrat smo poleg velenjske tržnice obiskali še celjsko in že na prvi pogled ugotovili, da bistveni razlik v cenah ni. Je pa založnost v Celju veliko boljša, saj na stojnicah najdemo tudi takšno sadje in zelenjavno, ki je v Velenju bolj redka ali pa je sploh ni. To so smooke po 80 din/kg, jurčki po 400 din/kg in lisičke po 150–120 din/kg. Med zelenjavno smo opazili tudi cvetačo po 60 din/kg, ki je na velenjski tržnici ne ponuja nihče.

Pri določenih artiklih je celj-

ska tržnica celo dražja. Naredimo primerjavo: čebula stane v Velenju 30 din/kg, v Celju 20–40 din/kg, česen v Velenju 100–150 din/kg, Celje 100–120 din, stročji fižol 50 din/kg, v Celju 60 din. Cena krompirja je enaka, 10–12 din/kg, cena korenja je v Velenju nižja, zanj boste odšteli 30 din, v Celju 50–60 din. Jedilne kumare so v našem mestu po 10–20 din/kg, v Celju 30 din/kg, kumare za vlaganje so po 25 din v Celju od 30 din/kg. Kumare za vlaganje so po 25 din/kg.

Spet smo opazili domače branjevke, ki so ponujale solato tisoč po 40 din/kg, rdečo peso po 25 din/kg in domačo smetano in skuto po 70 din/kg. Ta teden je ponudba na velenjski tržnici zadovoljiva.

JAVNI RAZPIS
za oddajo gradbenih parcel za gradnjo počitniških hiš na območju Rečice ob Paki

Za gradnjo počitniških hiš se oddajo sledeče gradbene parcele:

- gradbena parcela št. 3 — parc. št. 960/38 — nepodno 438 m²
- gradbena parcela št. 2 — parc. št. 960/39 — nepodno 457 m²
- gradbena parcela št. 1 — parc. št. 960/62 — nepodno 547 m²

SPLOŠNI RAZPISNI POGOJI:

— Odda se komunalno neopremljeno stavbno zemljišče
— Izkljucna cena znaša 130,00 dinarjev za m² zemljišča
— Varščina za udeležbo na javnem razpisu znaša 5.000,00 dinarjev
— V ceni 130,00 dinarjev za m² stavbnega zemljišča so zajeti sledeči stroški: odškodnina za zemljišče za gradbeno parcelo, geodetski posnetek, izdelava predlokacijske dokumentacije, objava in izvedba javnega razpisa, odškodnina za zemljišče za dovozno cesto, parcelacija, čiščenje in delno zasutje terena

— Bodoči graditelji počitniških hiš morajo sami in na svoje stroške zgraditi predvideno dovozno cesto v skladu s predlokacijsko dokumentacijo št. 940 z dne 20. 3. 1989, preko zemljišča, parc. št. 960/63 k.o. Rečica ob Paki

— Uspeli ponudniki morajo sami in na svoje stroške pridobiti geološki izvid, graditi vodovodno in električno omrežje, predvidene greznice, nosijo pa tudi vse stroške v zvezi s prispevki za priključke na te komunalne naprave, samo izgradnjo hišnih priključkov, kakor tudi stroške v zvezi z željami komunalnimi napravami na tem območju

— V primeru, da za 3 (tri) razpisane gradbene parcele prispe le ena oziroma dve ponudbi, bo razpisna komisija oddala gradbene parcele po vrstnem redu, in sicer najprej gradbeni parceli št. 3 in 2

— Za uspelega ponudnika se smatra, kdor ponudi višjo ceno za m² stavbnega zemljišča

Varščino v znesku 5.000,00 dinarjev morajo ponudniki plačati na račun št. 52800-654-28325 — Sklad stavbnih zemljišč občine Velenje, Šaleška 19/a, Velenje z oznako, da je varščina. Leta se uspešemu ponudniku vračuna v ceno, neuspešemu pa vrne brez obresti. V primeru, da uspeli ponudnik kasneje brez upravičenega razloga odstopi od nameravane gradnje, mu varščina zapade v korist Sklada. Z eno plačano varščino lahko interesični navedejo tri gradbene parcele, na katerih želijo graditi.

Dokazilo o vplačani varščini (odrezek) morajo ponudniki poslati skupaj s pismeno izjavo, da sprejemajo vse razpisne pogoje (splošne in posebne) ter svojo ponudbo za m² zemljišča, v zaprti kuverti z oznako »ponudba na javni razpis«, najkasneje do 14. 9. 1991, na spredaj navedeni naslov.

Uspeli ponudnik mora podpisati ustrezno pogodbo v roku 3 dni po prejemu obvestila s strani Sklada sicer se smatra, da je od nameravane gradnje odstopil ter plačati celotne stroške v roku 8 dni po podpisu pogodbe.

Uspeli ponudniki morajo pričeli z gradnjo na oddanem zemljišču najkasneje v roku 6 mesecev po podpisu pogodbe o oddaji zemljišča ter zgraditi objekt do III. gradbene faze v roku 24 mesecev po podpisu pogodbe, sicer se smatra, da so od nameravane gradnje odstopili, zaradi česar se pogodbu o oddaji zemljišča razveljavlja, pravica uporabe tega zemljišča se ponovno prenese na Sklad, prav tako pa jim zapade varščina v korist Sklada.

POSEBNI POGOJI:

— Ker je zemljišče, ki je predmet razpisa v naravi grapa (delno nasuta, cca 1,0–2,0 m nižje od ostalega) je potrebno v celoti upoštevati pogoje geološkega poročila, (ki si ga mora pridobiti bodoči investitor) predvsem pri izvedbi temeljev in kleti

Interesični si lahko ogledajo zemljišče, ki je predmet razpisa dne 4. 9. 1991 od 11.00 do 12.00 ure ali od 15.00 do 16.00 ure.

Vse informacije v zvezi z oddajo stavbnih parcel lahko interesični dobijo pri Skladu stavbnih zemljišč občine Velenje, Šaleška 19/a, Velenje ali po telefonu štev. 854-814 ali 856-404. Velenje, dne 16. 8. 1991

SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ
OBČINE VELENJE

Prenova Lučke

V Šoštanju prenavljajo in dograjejo otroški vrtec Lučka. Že več časa so imeli prostorsko stisko, igralnic je bilo premalo, tiste pa, ki so bile, so bile premajhne. Velik problem je bila tudi neustreznata kuhinja. S to dograditvijo pa se bodo teh težav (vsaj upajo) rešili. Tako bodo zadovoljni vsi, tisti, ki so to gradnjo načrtovali in izpeljali še posebej pa tisti, ki bodo »živelici v njem.

Zadružniki Saleške doline tretji

V splet prireditve ob letošnjem sejmu v Gornji Radgoni je sodilo tudi prvo slovensko državno prvenstvo traktoristov v oranju in spremstveni vožnji. Udeležila sta se ga tudi Anton Špitál iz Gaberk in Franci Rožič iz Raven pri Šoštanju, sicer že stara znanca tovrstnih preizkusov sposobnosti in znanja.

Anton je v spremstveni vožnji osvojil drugo mesto, po vseh pravilih pa bi moral zmagati, Franci pa je bil šesti. V oranju je Anton zasedel četrto mesto, Franci pa je bil tudi tokrat šesti. Ekipno so bili združniki Saleške doline tretji.

Rudnik lignita Velenje
Velenje

RAZPISUJE
JAVNO DRAŽBO

in natečaj za prodajo poslovnega prostora:

PRITLIČNI PROSTOR NA KARDELJEVEM TRGU 11 V VELENJU.

Prostor je namenjen za mirno dejavnost. Velikost prostora je 10,02 m², izklicna cena za njegovo uporabo je 129.727,00 din.

Prostor je zaseden. Javna dražba bo 9. 9. 1991 ob 8.00 uri v sejni sobi upravne zgradbe RLV na Partizanski 78, Velenje. (Nove Prelage)

Ponudniki morajo vplačati pred pričetkom dražbe varščino v višini 10 % izkljucne cene na žiro račun RLV št. 52800-720/1-23430 pri SDK Velenje.

Dokaz o plačilu varščine morajo kupci predložiti do pričetka dražbe.

Najboljši bo tisti ponudnik, ki bo ponudil najvišjo kupnino.

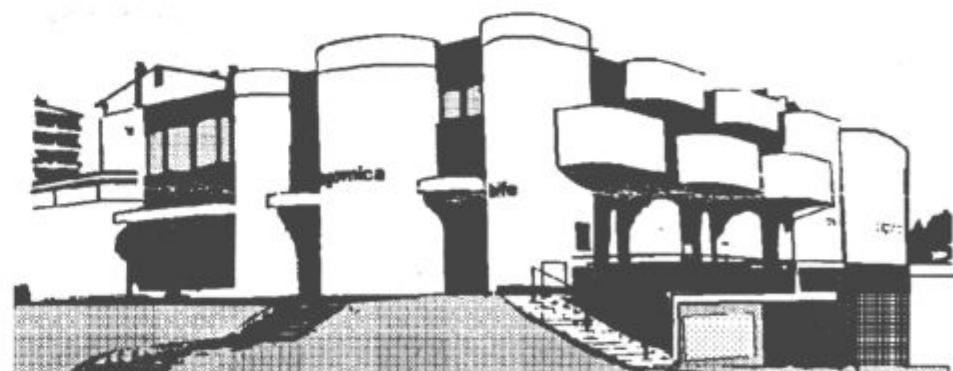
Kupnino bo moral kupec plačati v 30 dneh po izvedeni dražbi.

Varščina se vračuna v kupnino.

Neuspelim udeležencem bo varščina vrnjena v 8 dneh po končani javni dražbi. Vse stroške v zvezi s pogodbo plača kupnino.

Interesenti se lahko seznanijo s podrobnejšimi pogoji v podjetju za upravljanje s stanovanji Habit na Kersnikovi 11, oz. po telefonu (063) 853-435.

Obvestilo iz Doline — Blagovnica Gorica

Od srede, 28. avgusta, dalje

vas spet vabimo

k nakupom v bogato založen MARKET
in prijeten klepet ob skodelici kave ali pijače
v BIFEJU prenovljene BLAGOVNICE GO-
RICA!

Pri Ježovniku v Zavodnjah

Pri njih je lepo!

Zavodnje. Vas, v katero nas pot nemalokrat zanese. Posebej v teh časih, ko je v gozdovih okoli polno gozdnih sadežev, s katerimi si polnimo prazno shrambo.

Preden pridemo do središča kraja, kjer je šola, vidimo na desni strani lepo urejeno kmetijo Ježovnik, po domače Žok. Obiskali smo jih in ugotovili, da so tukaj doma prijazni ljudje, ki te sprejmejo z lepo besedo in topilim nasmemhom.

Pri njih je dokaj številna družina ki šteje šest družinskih članov in vsi znajo pridno poprijeti za delo; od najmlajšega Matjaža pa do babice. Delo imajo razdeljeno in organizirano tako, da nihče ne sedi »praznih rok«. Ko pa so z delom gotovi, se radi usedejo za mizo in se pogovorijo.

Kakšen je njihov delovni dan?

Vsek je težak in poln dela, ki ga s skupnimi močmi zlahkoto premagajo. Prične se ob 6. uri zjutraj ko odidejo v hlev, kjer najprej prično z

molžo. Nato živino spustijo na pašo, tisto pa, ki ostane v hlevu nakrmijo. Ko to opravijo, odidejo na zajtrk, ki že prijetno diši. Nato pa zopet na delo! Mogoče je to košnja, spravilo krme ali delo na njivah. Kar prekmalu je večer in s tem zopet molža, ki je okoli 18. ure. Nato pa živino zopet odide na pašo. Zanj kasneje poskrbi sam gospodar, tako da je varno v hlevu še preden se povsem zmraci.

Veliko se ukvarjajo s pridelavo mleka, saj ga imajo na dan okoli 200 litrov. Iz njihove zbiralnice ga vsak dan odpeljejo v celjske mlekarne. Kakovostnega mleka jim tukaj res ne primanjkuje.

Njihova kmetija, ki meri kar 28 hektarjev, je obdelana

ce ter gobe (lisičke in jurčke).

Letos so ji ljudje, predvsem domačini, prinesli že okoli 1000 kg gob. So kooperanti Ere Šoštanj in z njimi dobro sodelujejo. Preko njih kupujejo gnojila in krmila za živino. Tudi Kmečka zveza jim včasih priskoči na pomoč z nasveti.

Pri hiši so že tudi »mladi«, ki se prav tako ne branijo poprijeti za delo. Sin Jože poleg vsega dela naredi še kakšno vožnjo s svojim tovornjakom, tako da tudi on lahko primakne kakšen »dinar« k skupnemu gospodarjenju.

Zanimalo nas je, če imajo sploh kdaj kakšen prost dan, ko lahko pozabijo na vsakodnevne skrbi in težave? Zatrili so nam, da so dopusti odvisni od ljudi. Vsak lahko odide za nekaj dni, tudi deset, le delo si je potreben organizirati. In pri njih to zna-

Pri Ježovnikovih zrejo v prihodnost z nasmehom na obrazu. »Dokler bomo delali, se nam ni treba ničesar batiti«, so dejali. Res je to! Delo in vera v prihodnost sta temelja, ki pa ju pozna le malokdo!

Martina H., foto B. Mugerle

Slovenjgradčani na Japonsko

Na letosnje srečanje mest glasnikov miru je včeraj odšla delegacija mesta Slovenj Gradec. Konference sta se udeležili Peter Petrovič, podpredsednik skupščine občine Slovenj Gradec in Marko Košan, predstavnik OZN. Konferenca bo trajala do nedelje, 25. avgusta, udeležilo pa se je bo 69 predstavnikov. Ta poseben stanelek bo posvečen formalni ustanovitvi Mednarodnega združenja mest glasnikov miru, kot nevladne organizacije, katere cilj so medsebojna prizadevanja za mir v svetu. Žal lani so predstavniki mesta Slovenj Gradec predlagali, da bi bilo podobno srečanje leta 1995 v Slovenj Gradcu.

bš

Slike in knjige se ponujajo

Pred menoj sta drobni knjižiči poezij.

Prva Regratov cvet, ki jo je napisala Milena Cigler, je polna hvalnic življenu, polna življenskega optimizma, in za občudovanja vredna. Hkrati so pesmi preproste, ker ničesar ne skriva. Velja si jih prebrati, in prav v teh poletnih dneh so kot rože na vrtu.

Druga pesniška zbirka Vrti se, vrti, so dela Darje Kniflič. Tudi ta zbirka je lirsко-erotična, in rahlo prezeta s humorjem.

Vendar pa obstaja med obema zbirkama velika razlika. Obe ediciji je založila in izdala galerija Kolar iz Slovenjega Gradca. Izšli sta v nakladi po štiri sto izvodov.

Subvencionirala ju je Zveza kulturnih organizacij Slovenj Gradec z dvajsetimi procenti, ostalo je pokril založnik.

Knjige se v Kolarjevi galeriji ponujajo kar same.

Sicer pa moramo priznati, da je tudi ta galerija urejena estetsko in je zato pravi užitek, preživeti nekaj minut v prostoru med arkadami nekdajne graščine, v prostoru, ki ga krasijo imenita olja in grafike, ki se prav tako ponujajo umstotnim sladokuscem.

Že več let nazaj sta literarno življenje Slovenjega Gradca in Velenja povezana.

Prav bi bilo, če bi to veljalo tudi za likovne umetnine. V Velenju sicer ponujajo slike v Mladinski knjigi, Modnem salonu, Zlatici, v trgovini pri upravi rudniške direkcije, in še kje.

Vendar tako izrazito usmerjene in hkrati kvalitetne polne galerije, kot je Kolarjeva, v Velenju nimamo.

Mogoče bi kazalo, skupno razmišljati tudi o taki galeriji v Velenju. Slikarji so samouki in profesionalci — skratka ti pogoji so, in prav bi bilo, da bi prodajo novih knjig in slik združevali v enem samem, za to dovolj posvečenem prostoru.

Viš

NA ŠMİHELU NAZAROVIČU JE BILO VESELO IN ZANIMIVO

V Šmihelu nad Mozirjem je bilo v soboto zanimivo in veselo. Aktiv mladih zadružnikov iz te prelepne vasice je namreč pravili vsakoletni »ovčarski dan«. Z njim so prikazali ovčerejo skozi vse leto, obenem pa so se razvedrili in mlajšim rodovom obudili del tega zelo pomembnega izročila. (foto: cs)

Kako široka reka teče med verniki in neverniki

Zanima nas, po kaj hodijo v cerkev tisti, ki se nimajo za verne. Se bolj pa nas zanima, na kakšni stopnji sožitja smo danes verniki in neverniki. Koliko je med nami še vedno predsodkov, zgolj čustveno obarvanih, in koliko takšnih, ki imajo za vernike praktične neugodne posledice (še vedno?), zaradi katerih se jih ima tudi sedaj mnogo za »drugorazredne« državljanke?

»Zakaj sem se pred četrto stolnico zatekla v cerkev? Ker sem bila prvič v hudi stiski, iz katere sem si lahko pomagala, le kakor sem vedela in znala. In vedela in znala sem lahko samo toliko, kot sem videla in slišala, da so naredili drugi. Namesto da bi šla k urki klavirja, ki sem ga sovražila iz dna duše, sem lekcijo prešpricala v hladnem in mračnem zavetju domače cerkve, kjer me ni nihče gnjavil in silil ponavljati dolgočasnega Bacha ...? Po kaj sem šla v cerkev? Po boga gotovo ne. Po njegova moč tudi ne. Tja sem se šla skrit, četudi za eno samo uro. Tja sem šla v miru premislit o posledicah, za katere sem dobro vedela, da se bodo v naslednjih dneh zgrnila name.« Tako je hitela pripovedovala starejša gospa, ki me je sredi sončnega dopoldneva ustavila na ulici ter me poprosila, da ji pomagam priti do cerkve.

Vseeno mi je, če kdo veruje ali ne, saj se zavedam, da vera še ni porok, da si sicer dober človek. Prijatelje in prijateljice imam tako na eni kot na drugi strani. Velikokrat pa se zamislim ob tem kar cerkev nekateri »čitajo« to, da namreč »zna«. Mislim, da to ni del njene taktike, kar bi bilo razumljeno zelo ozkošeno in krivčno, ampak je končno njena poglavitna vsebina: nenesibno pomagati v stiski. Če pustimo vnesibnost, ki včasih je, včasih pa tudi ni, nam ostane »pomoč v stiski«. Praktične oblike pomoći so natankat iste kot tiste, ki sodijo v naši družbi na področje družbenih dejavnosti: otroško varstvo, skrb za ostarele, bolne in invalide, skrb za poporodno nego matere in otroka,

družabne prireditve, izleti, počitnice itd. In kaj je tu narobe? Nič. Dokler vse to seveda ne pomeni vmešavanja. Kakšno vmešavanje le? Cerkev pomaga praviloma tistim, ki po običajni poti niso dosegli želenega, takoreč mejnem primerom, ki jim družba s svojimi institucijami ne more ali ne zna pomagati: pomaga tistim, ki so njihove pomoči potrebljane.

»Zakaj sem se pred četrto stolnico zatekla v cerkev? Ker sem bila prvič v hudi stiski, iz katere sem si lahko pomagala, le kakor sem vedela in znala. In vedela in znala sem lahko samo toliko, kot sem videla in slišala, da so naredili drugi. Namesto da bi šla k urki klavirja, ki sem ga sovražila iz dna duše, sem lekcijo prešpricala v hladnem in mračnem zavetju domače cerkve, kjer me ni nihče gnjavil in silil ponavljati dolgočasnega Bacha ...? Po kaj sem šla v cerkev? Po boga gotovo ne. Po njegova moč tudi ne. Tja sem se šla skrit, četudi za eno samo uro. Tja sem šla v miru premislit o posledicah, za katere sem dobro vedela, da se bodo v naslednjih dneh zgrnila name.« Tako je hitela pripovedovala starejša gospa, ki me je sredi sončnega dopoldneva ustavila na ulici ter me poprosila, da ji pomagam priti do cerkve.

Dekle mi je povedalo, da je takšne pogovore rabilo, saj so bili njeni starši bolj zapri in nekomunikativni. Na teh srečanjih so tudi vedno proslavljali rojstne dneve, zapeli in zaplesali. Velikokrat so jo mahnili na krajše izlete ali pa za več dni v hrib. K njim je lahko prišel vsakdo in to, da je nekdo kar naravnost povedal, da je ateist, sploh ni pomenilo, da se z njim ne bi že zeleli pogovarjati. Teme, ki so jih pripravljali so največkrat bile tako splošno človeške (socialne, filozofske, pedagoške, psihološke), da je pravzaprav resničnost mnenj in pogledov celo svetovnega nazora, bila pa zaželena. Če je človek prisel tja, je pomenilo da ima nekaj v sebi, kar je pripravljen posredovati naprej, kar mu še ni čisto jasno, kar bi rad preveril: ovrgel ali potrdil. Verovanje teh mladih ljudi ni v nekem kalupu, čeprav osnovne katoliške resnice sprejemajo, toda določene stvari si razlagajo po svoji: na primer nekatere mo-

ralne vidike človekovega življenja, prav tako pravne itd. Na teh srečanjih nikoli niso politizirali, saj niso že zeleli, da bi se vse skupaj sprevrglo v kritiko družbenega dogajanja. Vendar pa se pogovarjajo o tem, kar se dogaja, kar se piše. Ni torej smisel v kritiki, ampak v vsestranskem umevanju. Ne gre za to, da bi ene vrednote rušili in jih nadomestili z drugimi.

JE VSAK STIK Z VERO ŽE VSILJEVANJE VERE?

Danes imamo generacije ljudi, ki nimajo o veri nobene predstave in tako gledajo na vernike zelo ozkoščno in s pomočjo šablona. Zakaj je tako? Verniki o sebi ne govorijo, prav tako kaj dosti ne govorijo in ne nastopajo v sredstvih javnega obveščanja, kjer to opravijo namesto njih drugi. Samo dejstvo, da veruješ, še ne pomeni, da si dober — in seveda obratno. Nevera ali vera ne dajeta nikakrnega spričevala. Prav tako pa tudi ni vsak stik z vero (na primer poznavanje slike) že vsiljevanje vere.

KONČNO SE NAVAJAMO ŽIVETI DRUG Z DRUGIM

Med tistimi, ki so verni, predvsem pa med mladimi, je vse manj strahu pred svobodnim izražanjem svoje veroizpovedi.

Končno se navajamo živeti eni poleg drugih. Slovenci smo bili izredno dolgo dobesedno obremenjeni s predstavo, da mora biti vsak katoličan. To je šlo tako daleč, da je vera opozarjala nase s prav vsakega razpotja. Kakor nismo in ne bomo vsi katoličani, tako tudi ne bomo vsi nereligiozni. Vendar pa v tako majhnem narodu, kot je naš, pač ni mogoče urediti življenga tako, da bi imeli vse, verni in neverni, od A do Z vse svoje institucije. Če pa je polovica vernih in polovica nevernih, potem se moramo tako porazdeliti, da bomo imeli tako

katoličani in ateisti enake pravice. Dejstvo je, da cerkev na določenih področjih storii več kot država, oziroma je uspešnejša. Vendar pa to ne pomeni, da bomo zdaj kar roke dvignili in ji nekatera področja kar prepustili. Pa tudi zakoni namreč čisto natančno določajo, kje naj cerkev ne išče svojih perspektiv. Na primer: cerkev ne sme organizirati ustanov za opravljanje dejavnosti, ki so splošnega družbenega pomena, saj so te stvari tako pomembne, da jih ne moremo prepuščati samovolji posameznikov.

Da bi bilo danes več vernikov kot nekdaj? Vera je evropski val, ki pa ne pomeni še resnične vernosti. Prej zanimanje. Res pa je tudi, da ljudje svojo vero vse manj skrivajo, zato se zdi, da je več vernih.

TODA ANONIMNOST ŠE VEDNO OSTAJA ...

Po vsem zapisanem ugotovim, da vse ni nobeno novo odkritje. Toda predvsem razveseljivo pa je, da razlika v svetovnem nazoru, razlika med vero in nevero, ne sproža več tako številnih nasprotij, kot jih je še nedavno. Poudučiti je treba »nedavno«, saj smo priče zelo visoke stopnje sožitja med enim in drugim. To je postavil na svoje pravo mesto že davni zakon, ki pa seveda ne more opraviti kar na hitro tudi s predsedki.

Namen je pač iskanje stičnih točk in v veseljem ugotavljamo, da jih sogovorniki v večini vidijo vse več. Čemu torej dejstvo, da so kljub temu sogovorniki želeli ostati neimenovani ...

Zakaj bi si torej postavljal na mišljene pregrade, zakaj bi bili nestrenjni zaradi različnosti dveh ideologij, zakaj bi poudarjali Mi ali Vi, verniki oziroma brezbožci, če pa vendarle živimo drug z drugim, govorimo isti jezik, smo pripadniki istega naroda, grajamо iste napake in se veselimo istih uspehov?

Maja Zagoričnik

22. AVGUSTA

LETA 1920

Obe novici, ki ju bomo objavili danes smo našli v celjskih časopisih. Prvo iz leta 1920 je objavila Nova doba:

»V nedeljo 22. tm. na sokolsko prireditve v Velenju! Pridite in podkrite mladi odsek Šoštanjskega Sokola!

Velenje. Tuk, odsek Šoštanjskega Sokola in podružnica Ciril-Metodove družbe sta marljivo na delu za javno telovadbo, združeno z veliko ljudsko veselico dne 22. tm. na vrtu restavracije g. L. Raka v Velenju. Prireditve naj utrdi naše ljudstvo v narodnem čustovanju, pokaže naj življensko silo in uspehe sokolskega dela in osveži smisel za podpiranje še vedno prepotrebne družbe sv. Cirila in Metoda! Bratje in sestre, odzovite se našemu vabilu, do snidenja dne 22. avgusta v Velenju! Zdravo!

Kako je ta sokolska prireditve uspela ne vem, vem pa, da je bil Sokol v času pred 2. svetovno vojno eno najbolj aktivnih društiev v naši dolini.

LETA 1958

Naslednja novica z naslovom »V Šaleški dolini so zaplavale zastave« pa je bila objavljena v Celjskem tedeniku:

»Z bliskovito naglico se je v ponedeljek popoldne po Šaleški dolini raznesla vest, da bo cvetoče naselje rudarske središča Velenje prikral obiskal predsednik republike Josip Broz Tito. Dolgoletna želja, da bi lahko v svoji sredini pozdravili ljudi, ki so v zadnjih nekaj letih. Pa ne samo to — prebivalci Velenja in Šoštanja so bili ponosni tudi na to, da bodo svojemu maršalu lahko pokazali še druge sadove svojega požrtvovalnega udarniškega dela: cvetoče naselje, moderen stadion, Velen

Pavličeve sedlo

Meja, ki je pravzaprav ni več

Dolgo vroče poletje preživljamo. Malo smo najprej omahovali (upravičeno seveda), odpovedovali letovanje na morju in drugod, potem pa se številni podali na obalo in jo zasedli, drugi so odšli v hribe in še kam drugam, avgust pa je tudi priložnost za družinske izlete. Gremo na sprostitev, na razvedribo, gremo uživati življenje, nabirati borovnice, maline, gobe in še kaj, predvsem pa se sprostiti, pozabiti na vsakdanje tegobe.

V drugi polovici avgusta se poletje počasi že nagiba proti jeseni; hladnejša in včasih že meglena jutra nas spominja na to. Zato je treba po borovnico že kar v visokogorje, kar denimo pomeni tudi Matkovo kot in z njim državno mejo med Slovenijo in Avstrijo. Res je, da tudi prej »nekaj« ni bilo posebnih problemov, če si želel nabirati gozdne sadeže v mejnem pasu, le pravila si moral upoštевati; te moraš seveda še danes, pa je vendarle vse drugače. Veliko bolj umirjeno, sproščeno, če ne bi na vsaki strani mejnega kamna vihrala slovenska in avstrijska zastava, sploh ne bi vedel, da si res na državni meji.

S Karлом na avstrijski in Marjanom na slovenski strani lepo sedež na klopco, njeni sredina je tudi državna meja, se pogovoriš, popiješ kaj osvežilnega, otroci uživajo, ko z njunim odobravanjem malo »skočijo« v sedanjo Avstrijo; uživajo nabiralcu borovnic, malin in gob, ki se brez vsake skrbi sprehabajo ob meji in se veselijo obilnega »pridelka«. Marjan Kranjc in Karel Smeertschnig sta bila ob meji to nedelj in kontrolirala malobrnjejni prehod oseb in vozil. Oba sta bila enakega

mnenja — še bolj smo prijatelji, razumemo se in še bolj se bomo. Karel je posebej poudaril, da so več kot pozorni spremljali naše težave, da so se tudi v najtežjih tre-

nutkih z našo teritorialno obrambo lepo razumeli in ni bilo nikakršnih problemov; vsi skupaj pa so vsaj na oni strani meje še posebej veseli, da se je JA zares umaknila.

Največ jim pomeni dejstvo, da bo ob državni meji končno zavladal red kakršnega pozna demokratična Evropa. Da ne bo potome, popolne svobode ob državni meji tudi še ni, le povedati moraš kdo in od kod si, vsekakor pa je vse veliko bolj sproščeno in prijateljsko. Naj bo tako še v prihodnje.

(jp)

Marjan in Karel in ljudje dobre volje

DIVJE ŽIVALI OB REKI ZAMBEZI

Spati smo v slammatih bungalovih s čudovitim pogledom na slapove. Zjutraj so nas zbudili glasni kriki v neznanem jeziku. Prestrašeni smo skočili iz postelj in zagledali trop približno stotih opic, ki so se lovile pred našo koko in iskale jutranjo hrano. Opice se rado poštovetijo z ljudmi, zato jim rade skačejo na glavo in kradejo očala, uhane in druge svelteče stvari. Le z bananami jih je mogoče prepričati, da ti skočijo z glave in pozabijo na privlačno tujo lastnino. V delti reke Zambezi pred slapovi živijo povodni konji. Podnevi spijo potopljeni v vodi, iz katere se dvignejo, zajamejo zrak in se vanjo ponovno potopijo. Zvečer pridejo na kopno iskat rastlinsko hrano. Na noč pojedo okoli 40 kilogramov vegetacije in lahko naredijo veliko škodo. Med iztrebljanjem živahnih mahajo z repom in tako na široko raztrošijo svoje iztrebke. Verjetno si na ta način označijo svoj teritorij. Če jih kdo pri hranjenju zmoti, ga lahko tudi pregriznejo. Nekoč smo se vratali z večerje, ko smo zaslili lomasteje po grmu. Na smrt smo se prestrašili, ko smo z baterijsko svetilko posvetili v grmovjem in zagledali rumeno se svetlikajoče oči povodnega konja. Pobrisali smo jo, se preden je odprl svoje velike čeljusti.

V rezervatu ob Viktorijinih slapovih so pred časom levi raztrgali obiskovalko. Nepazljiva ženska je hotela od daleč fotografirati leva, ki se je v grmu mastil z ubito antilopo. Pri tem je spregledala levinjo, ki se ji je priplazila za hrbot. Nihče je ni več rešil.

Z obrežja smo občudovali krokodile, kako počasi, kot drevesna debla plavajo s tokom reke in prečijo na svoje žrtve. Iz vode jim gledajo le oči, s katerimi zaznavajo dogajanje nad vodo. Radi se grejejo na toplem skalnatem obrežju, predvsem na drugi, zimbabvejski strani reke Zambezi, vendar so zaradi počasnosti na kopnem manj nevarni kot v vodi. Domačini še vedno verjamajo, da obstajata dve vrsti krokodilov. Pravi krokodili za človeka niso nevarni, napadnali so le tisti, ki so v temi zranci začarani hubni ljudje. Tačno krokodile je treba ubiti. Celo na sodišču oprostijo morilca, če pove, da je

bil človeka, ki je bil spremenjen v krokodila.

NEPRIJETNO SREČANJE

Med obiskom sosednjih vasi so nas domačini opozorili na slone, vendar njihovih opozoril nismo vzele preveč resno. Slonov se nismo ustrašili niti takrat, ko so tuk pred našim avtom prečkali cesto. Vendar smo kmalu spoznali, da niso tako miroljubne živali, zlasti če imajo ob sebi svoje mladiče. Medtem ko so mame peljale svoje malčke na večerno kopanje, so jih očetje zastrazili. Drugi dan našega izleta na jug Zambije smo proti včeraj na cesti nenadoma zagledali velikanske slone in upočasnili avto. Eden od njih se je začel premikati proti nam, zato smo se popolnoma ustavili in ugasnili luči. Ko je začel trobiti, grožeče dvigati rilec in sprednje noge, smo hitro obrnili in pobegnili nekaj ovinkov nazaj. Za grmovjem smo pojedli več kot 200 kilogramov hrane na dan in popijeo okoli 100 litrov vode. Približno prav toliko tekočine in gnoja tudi izločijo. Iztrebljajo približno vsako uro in jim zato ni težko slediti. V sušni dobi se pridejo kopat v preostale mlake, jih zasedejo in iz ljubomira ne pustijo prostega dostopa drugim živalim. Z rilcem pošrkajo po 9 litrov vode naenkrat in si jo brizgajo v usta, dokler se mlaka ne izsuši. Sicer pa sloni izumirajo, ker jih zaradi dragocenne slonovine pobijajo. Pravijo, da bo slonovina nekoč vredna več kot zlato. To se bo namreč se vedno našlo, ko slonov že zdaj ne bo več.

SLONOVINA VEČ VREDNA OD ZLATA

Naslednji dan smo izvedeli, kako so sloni poskušali zvrniti terensko vozilo semeničnikov med krokodile v kanjon reke Zambezi. Razdražili so jih, ko so jih s hlebom kruha vzbudili tek. Zaradi svoje velikosti in neučinkovite prebave so sloni po cele dnevi na obhodu in isčejo hrano. Počivajo le ob vročih urah okoli poldneva. Odrasli sloni pojedijo več kot 200 kilogramov hrane na dan in popijeo okoli 100 litrov vode. Približno prav toliko tekočine in gnoja tudi izločijo. Iztrebljajo približno vsako uro in jim zato ni težko slediti. V sušni dobi se pridejo kopat v preostale mlake, jih zasedejo in iz ljubomira ne pustijo prostega dostopa drugim živalim. Z rilcem pošrkajo po 9 litrov vode naenkrat in si jo brizgajo v usta, dokler se mlaka ne izsuši. Sicer pa sloni izumirajo, ker jih zaradi dragocenne slonovine pobijajo. Pravijo, da bo slonovina nekoč vredna več kot zlato. To se bo namreč se vedno našlo, ko slonov že zdaj ne bo več.

VRNITEV K BOLNIKOM

Dnevi oddihova so kar prehitro minili. Od začetnega šoka, ki smo ga doživelj ob prvih stikih s smrtno, smo si nekoliko opomogli in se psihično pripravili za delo na podeželju. Pozno popoldan smo se vračali iz mesta Limestone proti Lusaki. Cesta je bila razkrita in polna opic, zato smo morali voziti počasi. Po nekaj urah vožnje smo se ustavili, da bi nekaj pojedli, ko so se naenkrat iz grmovja pojavili moški

SREČANJE

Jožica Vidmar

Nekateri moški pač ne prenesejo žensk za volanom, češ da so slabe voznice. Vseeno pa smo se čisto navadili, da vidimo prav tako pogosto za volanom ženske, kot moške. Vendar pa je malo žensk, ki bi sedle za volan tovornjaka. In ena takšnih je Jožica Vidmar iz Velenja, ki vozi gorenjevega pettonca po cestah širom Jugoslavije.

»Biti šoferka je bila moja velika želja že v osnovni šoli, vendar to takrat ni bilo izvedljivo, saj bi me ljudje imeli za malce čudno,« pravi Jožica Vidmar. Seveda ne bi šlo brez izredno dobrih odnosov s sodelavci, šoferji v Gorenju. Ti so jo medse sprejeli zelo lepo, jih na začetku pomagali z mnogimi nasveti in čisto enakovredna jim je. Se danes jim je hvaležna za to.

Njena želja se je pričela uresničevati, ko je v Gorenju kot prva ženska takrat sedla na viličjarja. Danes jih je seveda že več. Po opravljeni administrativni šoli je volan viličjarja zamenjala s pisalno mizo, vendar jo je pisarna otesnjevala in ni zdržala dolgo. Tako je zbrala denar, takrat to ni bila majhna vsota, in opravila šoferske izpite še za C, D in E kategorijo. Najprej se je hotela preizkusiti kot šoferka avtobusa, vendar s celjskim Izletnikom nekako ni-

so našli skupnega jezika. Tako se je odločila za tovornjaka.

»Šele danes vidim, zakaj je bilo pri zaposlitvi tudi v tovorni nekaj manjših zadržkov. Delo je res zelo naporno in to so mi hoteli takrat tudi dopovedati, vendar je bila moja želja in vztrajnost močnejša,« pravi Jožica Vidmar. Seveda ne bi šlo brez izredno dobrih odnosov s sodelavci, šoferji v Gorenju. Ti so jo medse sprejeli zelo lepo, jih na začetku pomagali z mnogimi nasveti in čisto enakovredna jim je. Se danes jim je hvaležna za to.

Ko je pred devetimi leti prvič sedla za volan tovornjaka je mislila, da bo vozila le po Sloveniji. Vendar je po treh letih, ko je hčerka končala osnovno šolo, odšla tudi na prve vožnje po Jugoslaviji. Zdaj so to njeni glavni poti, tu in tam pa še kakšna vožnja po Sloveniji. V teh letih je spoznala mnogo ljudi po Jugoslaviji

in z njimi navezala pristne prijateljske stike. Če se nekaj časa ne oglasi pri njih, jo že pokličejo in sprašujejo, kdaj se bo spet pripeljala tudi v njihove kraje. Vozi po celi Jugoslaviji, le v Zagreb ne.

Resda so jo tako prijatelji, kot tudi bivši sodelavci ob njeni odločitvi, da sede za volan tovornjaka malce čudno gledali, in tudi razmela jih je, saj je delo res naporno, včasih, sploh zadnje čase celo tvegano.

Sicer pa gre Jožici Vidmar pripisati dobršnjo mero poguma, saj je bila s tovornjakom večkrat na poti po Kosovu v tisti najbolj nemirnih časih, pa tudi zadnja vojna je ni ustavila. V času, ko je potovanje po sednji republiki zelo tvegano, se je večkrat odpriala do Pule, nekajkrat v Dalmacijo in do Bosne. V času pričetka agresije na Slovenijo se je ravno vrnila iz Makedonije in le nekaj ur pred zračnim napadom na tovornjake na Dolenjskem se je peljala tam mimo.

»Do sedaj nisem imela na poti nikakršnih problemov. Ni me sram priznati, da se od doma odpravljam, sploh v zadnjem času, s kančkom strahu, vendar ko sedem za volan in sem na cesti, je spet vse dobro. Najlepše pa se je peljati proti domu. V Gorenju sem že 22 let in če mi bo zdravje služilo, bom za volanom vse do upokojitve,« pravi Jožica Vidmar. Tudi mi se pridružujemo njeni želji, predvsem pa ji želimo mirno in varno vožnjo z njenim velikim jeklenim konjcem.

MATJAŽ ČERNOVŠEK

Foto: mč

in takoj zavrl, sicer bi nas presegale krogle. Močno okajen vojak nas je prepričeval, da je glavno mesto Jugoslavije Tokio. Šele ko smo mu potrdili njegovo razgledanost, nas je spustil naprej.

ZAMOLKLO PETJE OB SMRTI

V misijon Sv. Jožefa smo prispevali pozno zvečer. Vsi so bili že v skrbeh, da se nam je na poti kaj priprenilo. Laični misijonar Klement Paljk nas je zaradi visoke vočnine prišel le na kratko pozdraviti. Ponovno je staknil malario, bolezni, z katero zbolejava prebivalci centralne Afrike kot mi pozimi za navadnim prehodom. Verjetno ga je pičil komar, ki je priletel skozi luknjo v mreži na oknu. Ta je nastala, ko je prejšnji teden streljal iz svoje sobe, da bi pregnal tatove. Veseli smo pozdravili še eno slovensko dušo v Zambiji, Andreja iz Kranja, ki tu preživila svoje zimske počitnice. Patri Miha Drevenšek in Ernest Benko sta nam dala sveče in pokazala sobe. Po dobrini večerji smo na smrt utrujene legli.

Že prvi dan smo doživeli težko preizkušenje. Se preden se je začelo daniti, je v misijonu postalena nadomestna zelo živahnina. Na pol v sanjah sem uspel razumeti, da nekdo kliče zdravnika na pomoc. Zadihan domaćin je povedal, da njegov sošed umira. Pograbilo smo torbo z zdravili, vzeli stetoskop in se skozi hud nalin odpreljali k bolniku. V koči smo s pomočjo baterijske svetilke zagledali starejšega moža, ki je lovil sapo, občasno bruhanil svetlo kri in se takoj nato sesel. Nekako smo premagali paniko, ki nas je zajela, ko smo bili prvič v življenu sami z bolnikom v življenski nevarnosti. Napeli smo svoje otrpole možgane in se poskušali spomniti navodil za ravnanje v takih situacijah. Bolniku, ki mu je voda zalila pljuča, smo dali nekaj najnajnejših zdravil z injekcijo v žilo in ga hoteli odpeljati v misijonsko bolnico. Se preden smo ga uspeli odnesti v avto, nam je v rokah izdihnil. Njegovi domaći so že pred nami zaslutili smrт in svojo bolečino izrazili na najbolj ravnen in preprost način, z bolečini vpitjem, jokanjem in zamolklim petjem.

Stali smo pred kočo umrlega in hladne kapljje jutranjega dežja so nam polzele po obrazu. Začel se je nov dan.

(Dalej)

Moj sadni vrt (30)

Zadnja opravila v sadovnjaku pred obiranjem

Vse bolj se bliža čas, ko nam bo sadovnjak pričel vračati sadove za naš celoletni trud, ki smo mu ga posvetili s precejšnjo delovno vremeno. Seveda se sedaj vidijo razlike, kdo med nami je bil bolj dosleden in kdo je bolj pravilno ravnal skozi celo leto.

Zaradi celoletne zakasnitive zorenja se nam bodo tudi povečala škropeljenja, tako da je naš sadovnjak zdaj smotorno poškropiti še za jabolčnega zavijača, zgodnjih jabolk in hrušk seveda ne več. Uporabili bi lahko enega izmed blažjih pripravkov, kot so dimilin, dudim, zolone...

Prav tako še ni minila nevarnost škrarpa, zato je sedaj še ravno pravi čas za zadnje škropeljenje proti tej nevarni glivični bolezni. Uporabili bomo enega izmed kontaktnih fungicidov kot so captane, venturin ali euparen. Seveda se nam bodo zaradi tega zadnjega škropeljenja sadeži v skladničih držali veliko dlje in ne bo toliko nepotrebnega gnijeta plodov.

Kar se tiče jablanove plesni zdaj ni več čas za škropeljenje, prav tako ne za zatirjanje rdeče sadne pršice, saj po tem času ni dovoljen več nobeden kemični pripravek. Seveda lahko dre-

Zorenje jabolk na velenjskem griču

vje poškropimo še proti ušem, če so preveč napadle mlajše poganjke. Uporabili bomo seveda le še pirimor.

Če bi s tem zaključil bi dejal, da smo s tem zaključili celoletno škropeljenje, lahko ugotovim, da smo kljub slabemu vremenu, ali bolje rečeno neugodnemu za pridelavo sadja, le malokrat škropili in to po zaslugu boljših kemičnih pripravkov, ki so nam zadnje čase na voljo. Morda za konec

še par besed o ukrepu, če bi se le še pojavila toča, ki nam sedaj seveda lahko nadari največ škode. V takem primeru je treba sadovnjak kar najhitreje poškropiti s kombinacijo captana in enovita ali euparena in enovita, saj nam le to zagotavlja, da kolikor toliko pozdravimo rane na sadežih, prav tako na listih in samem lesu.

Matjaž Jensterle

Ohranimo staro za prikaz mladim

Pred mnogimi leti so naši starši, pa še generacije pred njimi, za domača opravila uporabljali povsem drugačne pomočke in stroje, kot jih mi danes. Nekatera stara orodja, ki so lajsala delo našim prednikom, so se na srečo ohranila do današnjih dni. In prav je tako. Kako drugače naj bi dragoceno blago, ki gre vse bolj v pozabro, prikazali mladim rodovom. Nekaj teh precej starih kmečkih pomočkov in orodij je razstavljenih tudi v enem izmed izložbenih oken velenjske Name. Olje piz buin pa je zgolj reklamni dodatek.

foto: B. M.

MI MED SEBOJ

Pazite, tatovi so med nami!

V Bhagavadgiti najdemo tudi tale verz:
Če so predmeti v mislih ti,
navezš nanje se močno.
Obide želja te po njih,
iz želje rada jeza se rodi.

Za tatu imamo ponavadi tistega, ki si prilasti lastnino svojega bližnjega ali skupnosti. Manjkrat pa pomislimo, da se kraja lahko odraža na načine, o katerih ne govorimo na glas, saj se zde celo legalni in samoumeni.

Clovek krade na različne načine.

Ko je umrl Ghandi, je bila vsa njegova lastnina v sandalah, očalih, žlici in nekaj knjigah. Nekoč je zapisal, da je kraja vsako pridobivanje in jemanje preko razumnih potreb. Kristus je dejal, da »nima, kamor bi glavo položil«. Jogananda v Flisarjevem Čarovnikovem vajencu brije norca iz učenca, ki ne more pobegniti iz materializma.

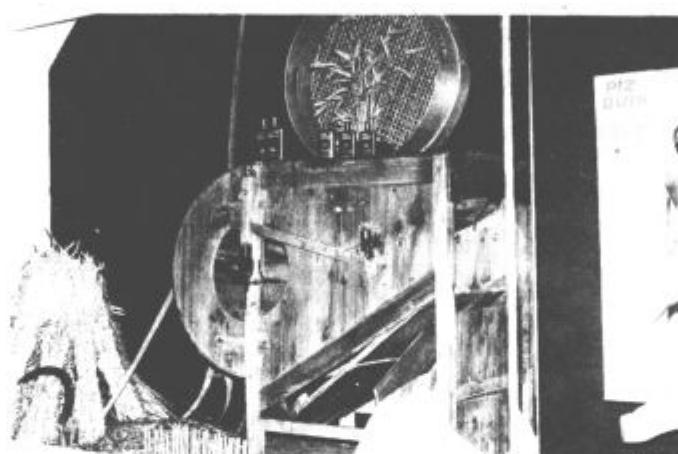
O tem, kaj so potrebe, bi lahko razpravljali. Eden jih razume širše, drugi ožje. Toda v obeh primerih smo si lahko edini, da mnogi grmagijo veliko več, kot bi jim presodil tudi najbolj širokoréni ocenjevalec potreb. Posebno v tako imenovanih potrošniških družbah s povdankom na pridobitništvu, kot je naša, opažamo nezdravo tekmovanje v tem, kdo bo imel več pod palcem.

(Ne pa v glavi!) Prekomerno imetje mnogi zmorcejo le z največjim naporom. Sposobni so se odpovedati vsemu, samo, da ne bi zaostali za sosedom in da bi ga prehiteli — kako tipično slovensko! Tisti, ki bi potrebovali stanovanje, si postavijo najdoslejno hišo, ki je redno že prevelika povrhu; zoper drugi nabavljajo avtomobile dragih znakov, da bi se šopirili pred sosedin in znanci in utrdili svoj položaj na družbeni lestvici. Tudi razumna želja po lepem in dobrem oblačilu se sprevrača v hlastanje za zadnjimi kriki mode. Vse to stopnjuje porabo in proizvodnjo.

Nič bolje se ne dogaja s prehrano. Med tem ko v nekaterih predelih sveta še umirajo desettisoči za laktoto, so druge mize preobložene in kante za smeti polne jedi. Nezmrnost plačuje človek s svojim zdravjem. Vidimo, da neobvladanost vodi v bolezen. Zdravnik naj bi potem našli nova in nova zdravila, da bi odpravljali bolezni preobjedenosti. Danes cveti zdravljenje debelosti in marsikdo je že obogatel na račun ljudske neumnosti in razvad.

Je še potreben epilog? Mislim, da ne. Dejal bi samo, da ni dolgorstnež samo tisti, ki nekomu sunče denarnico, ampak tudi tisti ki grabi, grabi in si jemlje veliko več, kot pa potrebuje.

JAKA ČUK

Nagrada in pol

V reklamni oddaji Radia Velenje, katere sponzor je bil pred dnevi obrtnik RAJKO CIGLER iz Raven pri Šoštanju, je za pravilen odgovor, kdo je narisal reklamne panoje, napisne in aranžiral lokal, poslušalka Evica Plavšič s Kardeljevega trga 2 v Velenju, dobila zres lepo nagrado umeđnika, samostojnega kulturnega delavca, Jožeta NAPOTNIKA iz Gavc pri Šmartnem ob Paki.

Podelitev so opravili v gostinskem in trgovskem lokalnu »CIGLER«, Plavšičeva pa je bila prijetno presenečena nad izjemno lepo sliko iz acryl barv, motiv z gora. Nagrado so jima izročili slikar (levo), podjetnik Rajko Cigler (desno) in predstavnik našega uredništva, ki je nopravil posnetek ter zapis. Vsi zadovoljni, reklama pa je opravila svoje. Pri Ciglerjevih se ustavlja veliko kupcev v gostov, domaćih in od drugod. Dober glas, seže daleč, tako pa, kot kaže, tudi glas Radia Velenje. (Jože Miklavc)

KUHARSKI NASVETI

Listovi fileji z bučkami

Fileje morskega lista začinimo in jih dušimo z maslom in vinom ter zalijemo z juho, in če imamo radi, lahko tudi s paradižnikovo omako.

Bučke (rezine) solimo, popramo, povajljamo v moki in jajcu ter ponovno v moki in jajcu; ovremo v olju.

Kuhan riž hitro zdušimo z maslom in ga z modlim položimo na sredino okrogle plošče. Ovrite bučke in dušene fileje izmenično nalagamo okoli riža ter polijemo z omako, ki je ostala od dušenja.

Paradižnikovo omako servirano posebej.

16 listov filejev, 16 rezin bučke, 2 jajci, sol, poper, 1,50 dl belega vina, 40 g masla, sok limone, 2 dl juhe ali močne paradižnikove omake, 300 g kuhanega riža

kmetijski kombinat ptuj p.o.

TRŽNICA VELENJE
RIBARNICA
tel.: 854-573

Zanimanja ni

Venomer ponavljamo, kako radi bi prišli v Evropo, tudi in predvsem naša podjetja. Seveda si želijo, da bi se evropski trg zanje čim bolj na široko odprl. Seveda pa morajo za to tudi sami poskrbeti. Ena takšnih priložnosti so sejmi z mednarodno udeležbo. Na celovškem gospodarskem sejmu je letos za slovenske razstavljalce razstavni prostor brezplačen. Kljub temu pa se letosnjega sejma udeležujejo le trije predstavniki iz Slovenije. Med slovenskimi podjetniki menda ni zanimanja za celovški sejem, kaj pa za Evropo in njeni trgi?

Letni kino — moker kino

Podjetni fantje na velenjskem bazenu so svojo ponudbo popestrili z letnim kinom ob torkih in sobotah. Prve predstave so bile bolj bogo obiskane, prejšnji torek pa se je zbrala kar lepa množica ljudi, ki si je želela na svežem zraku, ob pivu in kikirikijih ogledati triler. Že po prvih kadrih so nebo pričele parati strele, po 15 minutah je pričel močno pihati veter in potem se je ulilo. Film so vrteli še naprej in naprej, ko so se mokri abiskovalci že popolnoma razbežali. Večina se je moralata zateči v lokal, saj je bil nativ peklenški. In potem... je zmanjkalo še električne. Na koncu smo lahko le obžalovali, da nismo gledali grozljive in si priznali, da je bil večer zanimiv.

Bom televizor kupil ali zdrobil

Na ljubljanski televiziji že nekaj let vladajo nekam čudne programske smernice, pa pri tem na ideološke in politične razprtije sploh ni treba pomisliti. Zelo konkreten primer. Za ljubitelje atletike je eden največjih letnih dogodkov vsekakor atletski miting v Zürichu. Vsako prvo sredo v avgustu. To ve razen ptičkov na strehi še marsikdo drug, razen televizijev. Datum je torej določen in miting se ne »dogaja« preko noči. Štos je v tem, da ljubljanska televizija vse dni v tednu nima nikakršnega programa, prav na to sredo pa vsako leto (slučajno) ob istem času in na drugem programu ponudi kakšen zelo dober film, kar velja tudi za ostale »sportne srede«. Mož in žena, dva interesa; kdo bo popustil, če imaš le en televizor (pa toliko »praznih« programskih dni v tednu).

Se bomo Slovenci res kar sami?

Tako črn, kot je bil glede varnosti v Sloveniji prejšnji teden, je le malo kateri. Po prvih podatkih je bilo samo na slovenskih cestah 125 nezgod, v katerih je poškodbam podleglo 10 oseb, ranjenih pa je bilo 135 oseb. Po številu samomorov bo prejšnji teden gotovo med prvimi v letosnjem letu, saj ga je izvedlo kar 16 oseb. Glede na to, da smo zelo majhen narod, je to število ogromno. Res izgub polno leto bo tole 1991, poleg vojne, toče, naravnih nesreč, gospodarskih škod in bog ve, kaj se bo še zgodilo do konca leta ...

Če so dobri filmi, so tudi gledalci!

Z razvojem video tehnike in razmahom videotek se je menda obisk kinodvoran zmanjal. Tudi velenjski kinematografi se že nekaj časa pritožujejo nad zelo zmanjšanim številom obiskovalcev njihovih kinodvoran. Še vedno pa je tako, da si ljude nekatero filma, če seveda želimo doživeti tisto pravo umetniško vrednost filma, radi ogledamo na velikem platnu. Predvajanje filma Ko jagenjčki umolknijo je to tudi potrdilo. Kljub videorekorderjem v mnogih stanovanjih in razmahu videotek bo verjetno še vedno tako, da bodo dvorane v naših kinematografi polnili zares dobrimi filmi.

Prebegnjenci

Je pač tako, da sploh ne vemo kaj naj storimo in kam naj bežimo, če si ta izraz sploh kdo želi. Med vojnimi spopadi so se v Zgornjo Savinjsko dolino zgrnili »mironi turisti«, se pravi domaćini, ki so v oazo miru (hvala vsem) pribegnili iz vse Slovenije. Zdaj se je ta mironi turizem razširil na mednarodno področje. Vse več je namreč »turisti« iz drugih republik, ki so se naenkrat spomnili sorodstva, prijateljev in tako naprej. Za turizem, takšne ali družačne vrste se torej ni treba bati. Žal.

Rudar:Slovan Mavrica 2:0 (1:0)

Lepi obeti za mlado ekipo

Pričelo se je torek tudi slovensko državno nogometno prvenstvo. To pomeni enotno slovensko nogometno ligo, v katero se je naknadno (in brez pravega razloga) »uvrtila« tudi ljubljanska Olimpija. Sicer bo to prvenstvo prav maratonsko, saj v njem nastopa kar 21 moštvo, kar je več kot nemiselno. Kakovost nogometne igre bo vsekakor oslabela, pravega razloga za večje zanimanje navajačev pa tudi ni moč najti, čeprav je prvo kolo postreglo z rekordnim številom zadetkov (nemara tudi to nekaj pove o »kakovosti« takšne lige). Pravijo, da bo naslednje leto drugače in najbrž bo tudi moralno biti.

V takšni zmenjavi se je znašel tudi velenjski Rudar, ki mu zaradi znanih razmer spet ni uspelo napredovanje. Ponesrečene mederpubliške lige ni več, zato pa naj bi bila toliko večja konkurenca v slovenski ligi. Rudarja kot lanskega prvaka mnogi uvrščajo med favorite, pa se Velenjanci s tem ne strinjajo povsem. Vsekakor so Olimpija,

Koper, Maribor, Izola in še kdo na boljšem. Rudar je izgubil Brdjanovića in Macuro in s tem premoč na sredini igrišča. Vrnili se je Matjaž Cvikl, ki naj bi bil s Pranjcem udarna moč pomlajenega Rudarja. »Rudarji« namreč ustvarjajo novo ekipo, ki bo svojo moč pokazala čez leto ali dve.

Kakorkoli že, uvodna tekma s Slovanom je pokazala, da so na pravi poti. Derbyja z Ljubljanci so se Velenjanci celo malo bali, zato so zanje pripravili posebno taktiko in s preudarno igro zlasti v prvem polčasu preprečevali hitre nasprotnne napade. V večjem delu prvega polčasa so gostje sicer imeli terensko premoč, vendar se je posebej izkazal vratar Magrič, ki je potrdil, da je res okrepitev, takтика domačih pa se je vendarle obrestovala. Predvsem po zaslugu Cvikla so »rudarji« prvi zadetek dosegli v 33. minutu, strelec je bil Pranjec in drugega v 83. minutu, zadel je Oblak. V drugem kolu bodo gostovali pri Nafti v Lendavi. (vos)

SO RAVNALI PAMETNEJE KOT V NOGOMETU?

Pravijo, da politika in šport ne gresta skupaj. Naj bi bilo tako, vendar je v naših razmerah tudi to dejstvo postavljeno na glavo. Znanne politične razmere so porušile pravzaprav vse sisteme tekmovanja, o kaj hujšem ne govorimo. Vse skupaj velja tudi za rokomet. Pred nedavnim se je o bodoči organizirnosti ligaškega rokometa odločalo predsedstvo rokometne zveze Slovenije. Novosti je precej, o njih pa MARJAN KLEPEC, predstavniki ŽRK Velenje ki se je te seje udeležil.

»Res je. Tudi športa trenutna politika ni obšla. Veliko je bilo razmišljajnako organizirati rokometna tekmovanja na zvezni ravni. Na seji predsedstva smo se že julija dogovorili, da počakamo do 17. avgusta, če se bodo razmere kolikortoliko uredile. Žal se to ni zgodilo, prej se je vse skupaj zaostriло, razmere v sedanji Hrvatski tekmovanja na zvezni ravni niti slučajno ne omogočajo: torek ni možno. Predstavniki ekip na zvezni ravni smo se torej strinjali, da na področju Slovenije oblikujemo v moški in ženski konkurenčni ligo, ki jo bodo poleg »nekdanjih« zveznih ligašev sestavljale še najboljše ekipe iz republiške lige.«

Odlöčili ste se torej za kakovost in niste »nasledili« nogometnem, ki so si izmisliili maratonsko ligo z 21 ekipami?

»Nismo, čeprav je bilo različnih razmišljajev veliko, predvsem hudih klubskih pritiskov in interesov, predsedstvo pa je vendarle našlo kompromis med dvema skrajnostima. V ženski ligi bo nastopalo deset ekip, kar zagotavlja določeno raven kakovosti, povedati pa moram, da imata oba kluba, ki imata pravico do nastopanja v 1. zvezni ligi (Pivovarna in Belinka) možnost, da ob spremenjenih razmerah takoj izstopita iz slovenske lige in nadaljuje tekmovanje v zvezni. Osebno mislim, da to ne bo možno, saj hrvaški klubi ne bodo nastopali v nobeni od možnih oblik zvezne lige.«

Vse to seveda ni v prid kakovosti slovenskega rokometu?

»Vsekakor ne. Zveznim ligam se bodo priključile ekipe iz slovenske lige, ki na takšno tekmovanje niso pripravljene in največ bodo izgubili boljši klubi. Slabši bodo vsekakor imeli večji motiv, tega pa denimo igralci Pivovarne s trikrat slabšim nasprotnikom gotovo ne bodo imeli. Žal je v tem trenutku to edina sprejemljiva rešitev, da se prevenstvo, kakršnokoli že, sploh pri-

teje.«

Kakšen bo torek sistem tekmovanja?

»V ženski ligi bo nastopilo 10 ekip, po končnem ligaskem delu bo na vrsti razigravanje na uvrstitev od 1. do 4. mesta, pa potem od 5. do 8., zadnji dve ekipi pa se bosta v play outu pomerili z zmagovalnima ekipama v deljeni republiški ligi. Moška liga bo štela 12 ekip, predzadnjena pa se bo za obstanek pomerila z drugim iz enote republiške lige. Prvenstvo se bo pričelo 28. septembra, do takrat pa imata obe naši ekipe dovolj možnosti za priprave in prijateljske tekme, za katere je zlasti med hrvaškimi klubimi veliko zanimanja. Odšla je le vratarka Petkova, sicer je ekipa nespremenjena, z začetkom šolskega leta pa bodo spet nadaljevali z vključevanjem najmlajših.«

Fantje so pričeli trening v vseh kategorijah. Žal, je prva ekipa močno okrnjena. V Celju je odšel Šerbec, z igranjem so prenehali Požun, Vrečar in Ramšak, prišel je le Šeško. Zlasti v moški konkurenčni je prvi favorit Pivovarna Celje, sicer pa so ekipe izenačene in se jih bo večina borila za drugo mesto. Zanimivo je, da bo sta obe velenjski ekipi v prvih dveh kolih igrali doma. Fantje najprej s Slovenij Gradcem in nato z Ajdovščino, dekleta pa najprej s Kranjem in nato z Burjo iz Škofij. Tudi v ženskem klubu menijo, da je edini kandidat za prvo mesto Belinka Olimpija, ostale »bivše« zvezne ekipe pa se bodo borile za drugo mesto, v tej konkurenčni je seveda tudi Velenje. (vos)

Radioklub Hinko Košir Zmaga na svetovnem tekmovanju

Po objavi rezultatov svetovnega radioamaterskega tekmovanja CQ WW WPX za leto 1990 se je izkazalo, da je zmagovalec v kategoriji frekvenčnega območja 21 MHz pozivni znak 4N3E, kar je tekmovalni znak kluba »Hinko Košir«, za postajo pa je bil Srečko Švajgel (YT3AM). Povedati velja, da njegov rezultat pomeni tudi nov evropski rekord.

YZ3UBA

Karate Rodič in Pejkunović v Mehiko?

Na bližnjem svetovnem prvenstvu v karateju bosta pod zastavo in grbom Slovenije nastopila tudi člana šoštanjskega in velenjskega kluba Zoran Rodič in Peter Pejkunović. Mednarodna federacija je namreč Slovenijo priznala za svojo članico in tako bo na svetovno prvenstvo v Mehiko odpotovala slovenska reprezentanca. V njej bosta člana šoštanjskega in velenjskega karate kluba, vsi pa se nadejamo, da bosta Slovenijo zastopala vsaj približno tako, kot strelci, ki so prvi na svetovnem prvenstvu nastopili pod slovensko zastavo, Rajmond

Zoran Rodič (levo): »Se mi bo izpolnila želja?«

Debevec pa je celo prvi svetovni prvak iz Slovenije. Prvenstvo v

Mehiki se bo pričelo v začetku septembra.

Celje—Velenje (2)

govnikom, trg Braslovče in Možirje. V to področje je spadal ves gornjegrajski okraj z obsežnim lesnim bogastvom in stotino žag, z rudnikom železove rude v Prihodih in rudosledom antimona. Vsi so se živo zanimali za to, da bi se jim železniška proga čim bolj približala.

V podkrepitev izvajanj so v spomenici navedli podatke iz uradnih poročil poljedelskega ministrstva za leta 1872 in 1873. Brez železnice bi bil napredek teh krajev in razvoj industrije zelo problematičen. Tovornina za premog iz Zabukovice do Celja je namreč znašala 1.80 gld. za tono, kar je pomenilo čez 50 % vrednosti premoga na jami. Liboje so že leta 1872 pridobivalo premog navkrebler do postaje v Žalcu 10 kilometrov daleč, Zabukovica pa 8 km.

Polemizirala je s predloženim

utemeljitvenim poročilom vlade, ki navaja, da ležijo na predlagani trasi svinčev rudnik Lopata in ležišča železovega kršča v občini Železno. Varianta bi bila za 8 km daljša in bi moral zgraditi dva mostova čez Savinjo, kar bi veljalo skupno 350 000 gld. Spomenica ni imela uspeha.

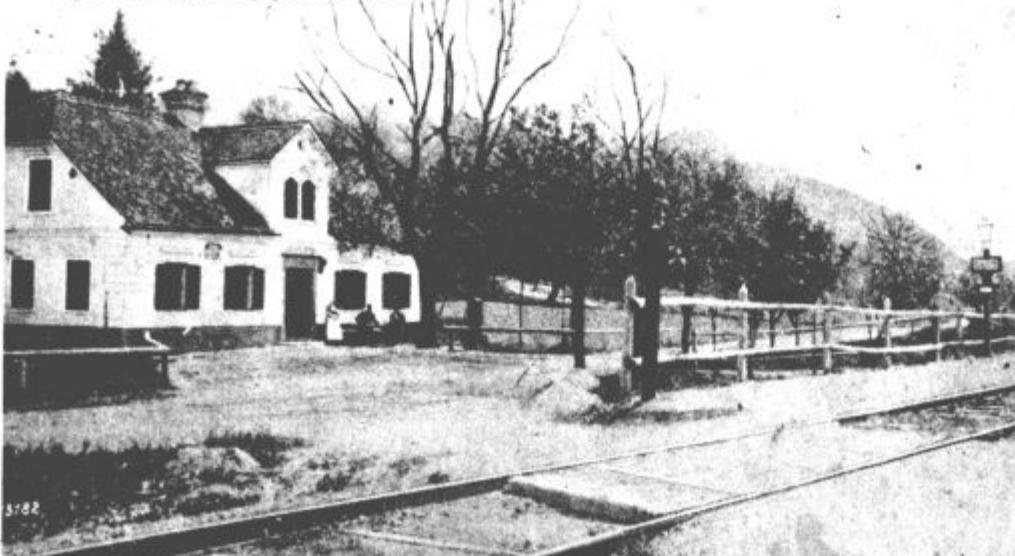
Parlament je 25. februarja 1876 odklonil vključitev savinjske železnice v gradbeni program, ne da bi sploh posvetil prepričevalnim navedbam spomenice potrebno in pričakovan pozornost. Odobril pa je državno jamstvo za zgraditev proge po Laboški dolini iz Dravograda do Volšperka, ki je povezala znane fužinske kraje.

Prednosti savinjske železnice so bile očitne. Pot iz Celja do Dravograda skozi Velenje je bila dolga 75 km, ovinek čez Maribor pa 133 km. Pot bi se torej skrajšala za 58 km. Ko je celovski odbor zaprosil za koncesijo, mu je šlo predvsem za to, da si za svojo železarsko in plavžarsko industrijo zagotovi dobavo premoga iz premogovnikov lignita med Celjem in Velenjem, ki bi tako dobila nove stalne odjemalce. Razen tega bi železnica omogočila rentabilno izkoriscenje širih godov zahodnega Pohorja ter poživila usnjarsko in železarsko industrijo ter obrt med Šoštanjem in Slovenjim Gradcem. Kljub vsem tem prednostim je avstrijski parlament kratko malo označil savinjsko progo »za malega bolnika«, kateremu ni bilo pomoči.

Vse spomenice in prošnje niso niti zaglele. Nenaklonjenost proti lokalnim železnicam je naraščala iz dneva v dan in proga Dravograd—Celje je bila njena prva žrtve.

Vsi ti neuspehi Mihi Vošnjaku niso vzelji poguma, da ne bi nadaljeval svojega prizadevanja. Da bi poživil akcijo, je sklical leta 1882 v Šoštanju shod interentov in pravkov, da bi se posvetovali o zgraditvi savinjske železnice. Nato je zopet navezal stike z ravnateljstvom južne železnice, ki je na njegovo pobudo odredilo, naj začne zbirati podrobne podatke o rentabilnosti predlagane proge. (Dalje)

Pozdrav iz postaje Paška vas.

Postaja Paška vas I. 1911

Stampffrei laut Concessions-Urkunde datata 21. November 1889; R.-G.-B. Nr. 2 ex 1890.

und alterdechs. Reiseklausur vom 16. April 1891. Kündigung des Handelsministeriums

betimus vom 8. Mai 1891, Nr. 63 R.-G.-B.

Localbahn: Cilli-Wöllan.

Kronland: Steiermark.

Gerichtsbezirk: Schörfling

Bezirkshauptmannschaft:

Windischgrätz

Catastralgemeinde:

Hohenberg

Grundeinlösungs-Uibereinkommen,

welches zwischen dem steiermärkischen Landesausschusse in Vertretung des Landes Steiermark, an welchen die Allh. Concession datata 21. November 1889, Nr. 2, St.-G.-B. ab-

Del prve strani kupne pogodbe za zemljišče med železniško upravo in lastnikom v Skornem (zbirka V. Kojca kopijo hrani muzej na vel. gradu)

Odprto pismo izvršnemu svetu in skupščini občine Velenje

V drugi svetovni vojni so bombe uničevala mesta in redke tovarne ter hidroelektrarne. Danes pa bo vsaka vojna tudi ekološka vojna, kajti postavili smo si veliko ekoloških bomb, ki jih je z navednimi treba samo sprožiti: jedrske elektrarne, jedrska odlagališča, tovarniška dvojščica polna strupenih odpadkov, njihova skladišča z najrazličnejšimi strupi, ki jih uporabljajo pri proizvodnji, velike cisterne z eksplozivnimi plini, jezovi umetnih jezer itd. Na drugi strani pa velika naselja z visokimi nebodenčiki, od koder ni mogoče zbežati. Tako bo vsaka vojna strašnega od prejšnje. Sovražnik ne potrebuje jedrskega orožja; dovolj je, da razstreli jedrsko elektrarno. Prav tako ne potrebuje bojnih strupov, dovolj je, da vrže bombe na neko tovarno, pa bosta za dolgo postala strupena voda in zrak. Nam grozi konkretna vojna nevarnost in mi imamo veliko ekoloških bomb. Napadalca lahko opozorimo nanje, kajti večina naših vod teče proti njemu. Kontaminirana Sava bi uničila vsa svoja zaledja podtalnice z njenimi polji vred, ki jih napaja, prav tako vse svoje rezervoarje pitne vode. Pa vendarle je to le razmisklja za napadalca in nevarnost za nas same.

Ob novih grožnjah vojnega napada, s katerimi nas seznanjajo preko javnih občil, sprašujemo naše občinsko vodstvo:

1. Kako je prebivalstvo velenjske občine zaščiten pred svojimi ekološkimi bombami (strupi v industrijskih objekti, strupeni odpadki, ki jih še skladiščijo naša podjetja in elektrarne, vse cisterne z eksplozivnimi plini, jez družinskega jezera ...)?
2. Kako so zavarovani ti objekti in snovi pred eksplozijami in požari?

KKRATI ZAHTEVAMO:

1. da Skupščina občine Velenje na svoji prvi seji obravnava zaščito prebivalstva, njihovega imjeta in okolja v primeru vojne in oblikuje komisijo, ki bo v najkrajšem času oblikovala nov celovit varnostni načrt občine.

2. da Izvršni svet Skupščine občine Velenje izda odlok in pošče sredstva za primerna zakonišča, saj je vsaj polovica prebivalstva Velenja in drugih naselij brez primernih zakonišč. (Neurejeni kletni prostori so lahko prej past kot zaščita ljudem).

Prav tako izda odlok in zahteva od vodstev tovarn in drugih objektov popolno zaščito ali odstranitev nevarnih snovi, primerno zaščito cistern s plinom (pod zemljo z betonsko zaščito), zmanjša nevarnost poplav in jezer itd.

3. zadolži štave civilne zaščite za popolno informiranost prebivalstva z obrambnimi načrti in ravnanjem v času vojne nevarnosti ali napada.

Veliko govorimo o strahu in paniki ljudi, nič pa po 1. juliju nismo naredili, da bi se počutili varnejše.

Saleško ekološko društvo

Odprto pismo

Je čas vojne in čas miru je dejal predsednik Kučan. Tako je tudi čas, ko je potrebno strniti politične vrste za našo skupno stvar, je pa tudi čas in so dileme ter vprašanja na katera je potrebno odgovoriti.

Smo politična stranka, ki čuti odgovornost do svojih volilcev. Obenem pa smo stranka, ki nima svojega predstavnika v občinski vlad.

Vprašanja bi zastavili na zasedanju občinske skupščine vendar le tega po zasaditvi in posvetitvi lipe na žalost ni bilo.

Občinski vlad zastavljam na slednji vprašanje:

1. V osnutku odloka o proračunu občine Velenje za leto 1991 je bilo namenjeno za odkup in obnovu občinske zgradbe 3.500.000 din. V predlogu odloka o proračunu občine Velenje za leto 1991 se je predviden znesek zmanjšal na 2.000.000 din. S tem je odpadel namen odkupa občinske stavbe po smerno nizki ceni. Stavba je še vedno last Rudnika lignita Velenje.

Na komisiji za medzborovsko usklajevanje (predlog odloka o proračunu v DPZ ni bil sprejet) je bilo med drugim usklajeno (na zahtevo oziroma amandma Stranke demokratične prenove), da se sredstva za posebne in splošne pomene delovanja Izvršnega sveta in Skupščine (obnova občinske stavbe) zmanjša za 60.000 din. Tako je za ta namen ostalo 1.940.000 din. Ta predlog je Skupščina v nadaljevanju zasedanja tudi sprejela.

Mislimo, da so sredstva v tej višini, namenjena za obnovo občinske stavbe še vedno nesmiselna in slabu porabljeni. Na žalost opažamo, da se stavba znotraj obnavlja. Zanima nas kaj in koliko se obnavlja ter kolikšna so porabljeni sredstva za ta namen?

2. Širijo se govorice, da so bili povelnjenci v sestavi Teritorialne obrambe za svoj prispevek k obrambi domovine Slovenije nagrajeni, medtem ko so vojaki brez povelnjenskih znakov ostali brez dnevnic? Ostro nasprotuje delitvi po načelu enemu VSE, drugemu NIČ, zato zahtevamo odgovor ali so to govorice resnične in kako se bo nesmiselno povzročen problem rešil?

Drugo vprašanje verjetno ni v pristojnosti občinske vlade, vendar smo prepričani, da odgovornim v občinski vladi ne bo prevelik problem pridobiti odgovor, kajti ni še minilo leto, ko je sedanj predsednik, takrat še kandidat za mandatarja, poudarjal svoje možnosti za dobro koordinacijo dela med občinsko in republiško vlado.

Tajnik
Stranke demokratične
prenove Velenje,
Bojan Kontič

Ekološka nevarnost v vasi Gorenje

Prebivalci vasi Gorenje že dolgo opozarjajo na nevarnost plina v cisternah Tovarne keramičnih ploščic Gorenje. Tovarna ima 4 cisterne s skupno prostornino 1 milijon litrov ali 320 ton plina, če so polne. Cisterne so ograjene na prostem z žično ograjo in brez strehe.

Prebivalci so se zavedli nevarnosti najbolj ob zadnjih alarmih: ob poškodbi cistern bi plin iztekel in se razširil po okolju, vsaka iskra pa bi povzročila strahotno katastrofo. Že večkrat so zahtevali od vodstva tovarne rešitev tega problema. Na zadnjem sestanku krajjanov pa so skupaj s Saleškim ekološkim društvom oblikovali naslednje zahteve

1. problem cistern naj se reši dolgoročno z napeljavo plina.

S to zahtevo se strinja tudi tovarna, vendar opozarja, da sama finančno ne zmore te investicije in predlaga, da bi Izvršni svet občine Velenje dal pobudo za ustanovitev odobora, ki bi združeval predstavnike vseh podjetij in naselij Savinjske doline od Polzelle do Mozirja, da bi z združenimi močmi zgradili plinsko napeljavo, ki bi jo koristila ta podjetja in naselja.

2. do takrat pa krajani vasi Gorenje in Paške vasi zahtevajo od Izvršnega sveta in njegovih organov, da zahtevajo od tovarne:

- a) naj obratuje le z eno cisterno ali največ dvema (kar je vodstvo tovarne izpolnilo že v vojnem času),

- b) da ti dve cisterni primerno zavaruje (pod zemljo z betonsko zaščito),

- c) Štab civilne zaščite naj na zboru krajjanov te sezani z možno obsežnostjo katastrofe in možno zaščito pred njo.

Sestanka so se udeležili še predstavnik Tovarne keramičnih ploščic Gorenje, predsednik in podpredsednik krščanske demokratične stranke, predstavnik stranke demokratične prenove ter predstavnik štaba civilne zaščite. Na sestanku je bilo izrečeno precej kritike na neučinkovitost civilne zaščite v zadnjih vojnih, o pomanjkljivi ali nikakršni informiranosti prebivalstva, kako naj ravna ob vojni nevarnosti in se je to čutilo prepusteno samo sebi, da so obrambni načrti stareli, da v velenjski občini nimamo strokovnjakov, ki bi znali svetovati, kako naj ustrezno zaščitimo svoje »ekološke bombe«. Ta sestanek naj bo pobuda za podobne sestanke v ostalih predelih občine in opozorilo za

učinkovitejše delovanje štabov obrambe in zaščite.

Po zapisniku sestanka
zapisala
Marija Savor,
predsednica ŠED

Ekološko sporna živinoreja

Spoštovana anonimna oseba!

Zelo rada bi Vas naslovila z imenom in priimkom, vendar pa tega ne morem, ker se pod odgovor na moj dopis EKOLOŠKO SPORNA ŽIVINOREJA niste podpisali. Zakaj niste zbrali krajže za svoj podpis, ne vem, vendar jaz sem se do sedaj še vedno podpisala s polnim imenom in v tem pogledu nisem strahopetna. Zato ste lahko odgovorili na moje ime.

Iz Vašega odgovora ugotovljam, da gre bolj za poduk, kajko naj se izražamo »strokovo« o gnojnici poleg še nekaterih citatov iz knjige SPLOŠNO POLJEDELJSTVO. Nič pa ni nikjer omenjenega o spornih trditvah, ali je za zemljo to dobro ali ni. Mislim, da ste premalo razumeli, da iz mojega članka veje samo želja, da bi zemljo, ki smo jo poddelovali, ohranili. Zemlja je starata v vsi prejšnji rodu je niso tako uničevali, kakor jo uničimo sedaj.

Iz Vaših navedb o gnojenju in količinah na ha in m² pa me je kar zmrzilo. Poznam tuje norme gnojenja s takoimenovano gnojivo in ne vodi v tako »sodobno kmetijstvo«, ampak se tradicionalno kmetijstvo počasi le opušča. Kolikor vidim iz vašega dopisa, Vam je ohranjanje zemlje kaj malo mar, bolj Vas zanima prihodek, pa četudi na škodo »osnovnega sredstva«, to je zemlja — polje. Vsi tako čuvajo stroje, avtomobile, hiše, zemlja pa je tako malo mar vsem, ki z njo upravljajo ali delijo nasvetne in pišejo knjige. V vsem članku me je najbolj privzadel pravzaprav Vaš posmehljivi stavek: »V tej knjigi boste tudi našli odgovore na nekatere Vaše nesmiselne trditve o zemlji, črvih, gnojenju, pridelovanju...« Žal je tako, da morda mlajši rod o teh zadevah nič ne ve in mu smešne. Smešne bodo verjetno tako dolgo, dokler bo iz zemlje še kaj pridobiti. Tisti rod, ki bo pa poddeloval uničeno zemljo, se pa ne bo več ukvarjal s knjigo SPLOŠNO POLJEDELJSTVO, ampak bo žalostno opazoval svojo zapuščino in tudi takrat bo nastala lakota, ki pa kmetu ne bo dala več nobene veljave.

Glede Bavarske pa bi pripomnila toliko, da se je onesnažila celotna Nemčija zaradi takozvane »gospodarske čudeža«, vendar se je hitro tudi osvestila in mi capljamo kar precej za njo. Mislim, da pri nas se ni take onesnaženosti, a glejte: V Skorinem so iskali vodne vire za napeljavo pitne vode. Kakršno so našli, je bila onesnažena. Pa tam ni nobene industrije, samo kmetijstvo je. Sedaj so napeljali vodo iz smartnega ob Paki, kjer je zajetje tuk in Paki je in nikoli ne primanjkuje. Kako brezhibna je pa tata voda, je pa vprašanje. Meritve kažejo zelo skromno analizo in težkih kovinah, ki jih Paka gotovo vsebuje, ni nikjer napisano.

Zdaj Vas pa vprašam: Ali ne stoji svet že na glavi? Vodo smo včasih napeljevali s hribov v dolino, sedaj je pa ravno obratno! In zakaj? Tudi Vam lep pozdrav

Marinka Obu
Gorenje 9a

Pripis uredništva: Članek, na katerega odgovarja g. Marinka Obu, je bil podpisani. Napisala ga je Leila Obali, vendar je pri tiskanju podpis izpadel. G. Leili Obali se za napako opravičuje!

Delati še naprej tako? Ne, hvala!

Zadnji dogodki na področju realiziranja Odločbe o kontumaku, še posebno pa neobjektivni članki v časopisu Naš čas so vzrok, da se ponovno oglašam s člankom. Upam, da bom uspel v čim bolj zgoščeni obliki pojasnitvi naloge lovcev kot njihove aktivnosti ob pokončevanju lisic in druge divjadi ter potepuških psov in mačk, ki lahko prenašajo

stele. Ko sem nazadnje pisal članek o kontumaku, ki je bil objavljen v tem časopisu, sem upal, da se bodo stvari vsaj malo uredile, vendar niti slučajno ni bilo na članek nikakršnega odziva. Zato, spoštovani bralci, mi dovolite, da osvetlim »gonjo« proti lovcem še z našega zornega kota oziroma s tiste strani, ki jo vidimo in če hočete čutimo lovce. Da ne bo sporno, pišem v imenu Lovske družine Velenje.

Lovska družina Velenje šteje 64 lovec in goji ter gospodari z divjadi na površini 6400 ha od tega je skoraj 3000 ha urbaniziranih površin. Naloži družine so opredeljene že z naslovom zakona in sicer Varstvo, gojitev in lov divjadi. Torej sta lov in odstrel na zadnjem mestu. Odgovorno lahko zatrdirim, da so tudi aktivnosti v naši družini v skladu z naslovom oz. zakonom in naj v podkrepitev navedenja dejstva oz. aktivnosti:

- krmljenje divjadi — letno okoli 1 tone krmi,
- obdelava krmlnih njiv — 15 arov,
- vzdrževanje lovskih naprav — krmišča, preže, lovski staze, krmlnice, itd.
- vzdrževanje lovskega doma,
- peroralna vakcinacija lisic (polaganje vab s cepivom proti steklini) preko 2000 kom v naši LD
- aktivno sodelovanje s TO v času začasne zasedenosti Slovenske domovice itd., itd.

Odstrel v preteklem letu pa je bil naslednji:

- 140 kom srnjadi,
- 2 divja prasiča
- 1 gams
- 30 zajcev
- preko 30 lisic
- 6 fazanov
- in ostala nizka divjad

Lovska družina s prodano divjadično vzdržuje zgoraj navedene objekte, vrača hrano in zaščitna sredstva skratka, gospodarji z denarjem, ki ga dobi za prodano divjadično in članarino članov. Dotacija ni nobenih. Morda še sam to, da člani delajo vse brezplačno in za primer navajam, da je bilo lansko leto brezplačno opravljeno 4200 ur del po revirih. To so dokazljiva dejstva in TAKO MISLIMO DELATI SE NAPREJ.

In kako in kaj ne mislimo delati?!

Za odgovor na to vprašanje naj citiram 3., 4. in 5. točko Odločbe veterinarskega inšpekторja občine Velenje, ki se glasi:

3. V času kontumaca morajo biti psi privezani ali zaprti, mačke pa zaprte. Kadar imeti živali (lastniki, oz. oskrbovanci) vodijo živali na prehod, jih morajo imeti na vrvnici, psi pa morajo imeti tudi nagobčnik.
4. Lovske organizacije morajo v svojih lovščih izvajati pokončevanje lisic in drugih divjadi, ki lahko prenašajo stekline ter potepuški mački in psov

5. Za nadzor nad izvajanjem kontumaca se pooblašči veterinarsko higieničko službo Zavoda za živinorejo in veterinarstva Celje, ter lovsko organizacijo, ki gospodarijo z lovšči na območju občine Velenje. Pooblaščeni iz prejšnjega odstavka izvajajo tudi pokončevanje potepuških psov in mačk ter registriranih in necepljenih psov.

Brez dvoma lahko trdim, da mnogo občanov oz. lastnikov psov sploh ne spoštuje ukrepov, ki so zahtevani v odločbi, saj lahko neprivezane oz. potepuške pse (da ne govorim o nagobčnikih) dnevno srečujemo po Velenju, Šoštanju, vseh itd. Ravnato lahko vsak dan, predvsem pa v mraku in ponoči, ko lastniki odvežajo pse, da se »malo razgibljejo«, slišimo lajež po gozdovih, ko gonijo (preganajo) divjadi. K temu naj navezem še podatka, ki sem jih dobil na Veterinarski postaji v Šoštanju, da je letno povprečno registrirano 80 ugrizov psov, letos pa že 58. Da bom zaokrožil problematiko, naj še navezem, da je potrebno zjutraj vstati nekoliko bolj zgodaj

cca 1/2 ure pred često ali sedmo in videli bomo »čudovito sliko«, kako se naši psi iztreblj

ČETRTEK
22. avgust

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Mozaik, ponovitev
9.00 Benji, ameriška nanizanka, 13/13
9.30 V cityju, angleška nanizanka
10.20 Video strani
16.45 Video strani
16.55 Video strani
17.00 Sova, ponovitev
17.50 Video strani
17.55 Poslovne informacije
18.00 Dnevnik 1
18.05 Mozaik, ponovitev; Druga godba: Papa Wemba, Zaire, 2. del
18.35 Spored za otroke in mlade
18.35 Slovenija — Umetnostni vodnik: Tunjice
18.45 Nevarni zaliv, kanadska nanizanka, 10/20
19.10 Risanka
19.20 TV okno
19.30 Dnevnik 2
19.54 Zrcalo tedna
20.20 Festival sveta, avstralska dokumentarna serija (6/12)
20.45 Paralaks, nizozemska dokumentarna serija (7/13)
21.10 M. I. Brd: Vrtinec, angleška nadaljevanke (2/6)
22.00 Dnevnik 3
22.15 Video strani
22.20 Sova: Pri Huxtablovih, ameriška nanizanka, 4. del
23.50 Zanka, ameriški film; Dražilivo, 3. del franc. erotič. film
1.10 Video strani

TV SLOVENIJA 2

18.25 Satelitski programi. 19.30 Dnevnik RAI. 20.00 Žarišče. 20.30 Regionalni programi TV Slovenija, Studio Ljubljana. 21.30 Miza, angleška dokumentarna oddaja (3/4). 22.00 Mali koncert. 22.15 Večerni gost. 23.00 Yutel.

HTV 1

9.30 Poročila. 9.35 TV koledar. 9.45 Izobraževalna oddaja. 10.05 Otoški program. 14.45 Poletni program. 14.45 -0 TV koledar. 15.00 Reprizni program. 17.40 Otoški program. 18.15 Hrvatska danes. 18.45 Dokumentarna oddaja. 19.15 Risanka. 19.30 Dnevnik 1. 20.00 Spektar, politični magazin. 21.05 Serijski film, 8/12. 21.50 Dnevnik 2. 22.10 Glasbena scena. 23.10 Poročila.

HTV 2

19.05 Test. 19.20 Video strani. 19.25 Pregled programa. 20.00 Pregled sporeda. 20.05 Risanka. 20.20 Opazi me, Pets, humoristična serija (6/13). 20.50 Glasba. 21.05 Serijski film. 22.00 Od maja do decembra, humoristična serija (12/12). 22.30 Poročila. 22.50 Serijski film. 23.40 Video strani.

SATELITSKA TV**SAT 1**

6.00 Dobro jutro. 8.35 Sosedje, bolničnica. 9.50 Teleshop. 10.10 Zmehani pogreb, komedija, pon. 12.05 Kolo sreče. 12.45 TV-borza. 13.35 Bingo. 14.00 Thunder Cats, Bolničnica, Sosedje. 15.35 Teleshop. 15.50 Duki. 16.45 Make up in pištole. 17.50 Dekleta in fantje. 18.15 Bingo. 18.45 Dobar večer, Nemčija. 19.15 Kolo sreče. 20.00 Lepotica in zver, serija (Jo Anderson). 21.00 Sador, gospodar vesolja, znanstveno-fantastični, 1980 (John Saxon, George Peppard). 22.45 Poročila. 23.05 Kravja pliččini dan, akcijski, 1977 (Harvey Keitel). 0.30 Šport, Golf.

RTL PLUS

6.00 Jutranji magazin. 9.00 Poročila. 9.10 Knight in Dave. 9.35 Peter in velikan, pravljica. 11.00 Šov. 11.30 Divja roža. 12.10 Al Mundy. 13.10 Hammer. 13.35 Santa Barbara. 14.25 Springfieldova zgoda. 15.10 Volčji klan. 15.55 Čips. 16.45 Tvegan! 17.10 Cena je vroča. 18.00 Naloga za Al Mundija. 18.45 Poročila. 19.20 21. Jump Street. 20.15 Čudež na osmi cesti, fantastični, 1987 (Hume Cronyn, Jessica Tandy). 22.05 Poročila. 22.15 V imenu hudiča, kriminalka iz serije O, Gideon, 1989 (Louis Gossett jr.). 23.35 Poročila. 0.05 Diamant groze, pustolovski, 1985 (Klaus Kinski).

TELE 5

6.30 Dobro jutro, Bino. 11.00 Wildcat. 11.30 Hop ali top. 11.55 Bliskovito. 12.30 Magazin. 13.00 Mesto, dežela, reka. 13.25 Bim, bam, bino: Brave Star, Odisej, Smrki, Popaj. 18.30 Poročila. 18.33 Mesto, dežela, reka. 19.00 Bliskovito (Ruck Zuck). 19.30 Poročila. 19.45 Hop ali top. 20.15 Kovček (Karl Dall). 21.05 Twist again v Moskvi, zabavni 1986 (Philippe Noriet, Marina Vlad). 22.40 Poročila. 22.50 Scena D. 23.20 Bliskovito 88.

PRO 7

6.00 Moji sinovi, Lassie, Waltonovi. 11.00 Cade. 11.50 Deseterica. 12.15 Alice. 12.40 Harry Fox. 13.25 Ob svetih vodah, pon. 15.05 Trick 7. 16.10 Lasalle. 17.35 Medvedi. 17.05 Deseterica. 17.45 Tuckerjeva čaravnica. 18.30 Trick 7. 20.15 Mravlji bolje spijo, kriminalka, 1978 (Robert Mitchum, Sarah Miles). 22.00 Hawai 5-0. 22.50 V gangsterskih kremljih, kriminalka, 1956 (Michael Craig). 0.40 M.A.S.H.

PETEK
23. avgust

TV SLOVENIJA 1

9.00 Spored za otroke
9.30 Elizabetin dvor, slovaška nadaljevanke, 5/6
10.20 Video strani
15.50 Video strani
16.00 Video strani
16.05 Sova, ponovitev
17.55 Poslovne informacije
18.00 Dnevnik 1
18.05 Mozaik, ponovitev; Druga godba: Papa Wemba, Zaire, 2. del
18.35 Spored za otroke in mlade
18.35 Slovenija — Umetnostni vodnik: Tunjice
18.45 Nevarni zaliv, kanadska nanizanka, 10/20
19.10 Risanka
19.20 TV okno
19.30 Dnevnik 2
19.54 Zrcalo tedna
20.20 Festival sveta, avstralska dokumentarna serija (6/12)
20.45 Paralaks, nizozemska dokumentarna serija (7/13)
21.10 M. I. Brd: Vrtinec, angleška nadaljevanke (2/6)
22.00 Dnevnik 3
22.15 Video strani
22.20 Sova: Pri Huxtablovih, ameriška nanizanka, 4. del
23.50 Zanka, ameriški film; Dražilivo, 3. del franc. erotič. film
1.10 Video strani

SOBOTA
24. avgust

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Mozaik; Otroški spored, Klub Klobuk, večerni gost
11.30 Video strani
15.30 Vitezovi okrogle mize, ameriški film
17.20 Sova, ponovitev
17.50 Video strani
17.55 Poslovne informacije
18.00 Dnevnik 1
18.05 Spored za otroke in mlade
18.35 Slovenija — Umetnostni vodnik: Tunjice
18.45 Nevarni zaliv, kanadska nanizanka, 10/20
19.10 Risanka
19.20 TV okno
19.30 Dnevnik 2
19.54 Utrij
20.15 Žrebanje 3 x 3
20.30 Melodiji morja in sonca, 2. del
21.45 Sova: Na zdravje, ameriška nanizanka, 26/30
22.10 Dnevnik 3
22.25 Video strani
22.30 Sova — nadaljevanje: Vojna in spomin, ameriška nadaljevanke, 7/12
23.55 Emanuelle, 1. del fr. filma
0.50 Video strani

NEDELJA
25. avgust

TV SLOVENIJA 1

9.30 Otroška matineja: Živ žav
10.20 Nevarni zaliv, kanadska nanizanka (10/20)
10.50 V znamenju zvezd: Kozorog, nemška dokumentarna nanizanka, 7/12
11.20 Domati ansambl: Ansambel Prerod
11.50 Slovenija — Umetnostni vodnik: Tunjice
12.00 Video strani
14.30 Video strani
14.40 Sova, ponovitev
16.50 Video strani
16.55 Poslovne informacije
17.00 Dnevnik 1
17.05 Mlada Bess, ameriški film
18.50 Video strani
18.55 Risanka
19.15 TV okno
19.30 Dnevnik 2
20.00 A. Marodić: Mali oglasi — Očka, tv nanizanka
20.45 Zdravo
22.05 Dnevnik 3
22.20 Video strani
22.25 Sova: Polna hiša, ameriška nanizanka, 10/22; Favorite Son, ameriška nadaljevanke, 1/5

PONEDELJEK
26. avgust

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Mozaik, ponovitev
9.00 I. Belina: Igrajmo se gledališče, 10/13
9.35 J. Strauss: Glasovi pomlad, plešejo učenci oddelka za ritmično in balet glasbene šole F. Sturm
9.45 Mali koncert ljudskih glasbil
10.00 Video strani
15.05 Zdravo, ponovitev
16.25 Video strani
16.30 Sova, ponovitev
17.50 Video strani
17.55 Poslovne informacije
17.00 Dnevnik 1
18.00 Dnevnik 2
18.05 Spored za otroke in mlade, posnetek, gledališke predstave
19.05 Risanka
19.15 TV okno
19.30 Dnevnik 2
20.00 W. R. Stevens: V senci smrti, ameriška nadaljevanke (2/4)
20.50 Slovenija — umetnostni vodnik: Sladka gora
21.00 Evropski turistični kažpot
21.30 Anton Lajovic: Šest pesmi, op. 2
21.50 Dnevnik 3
22.05 Video strani
22.10 Sova: Pujsovi dosjeji, angleška nanizanka, 13/14; Favorite Son, ameriška nadaljevanke, 3/5; resna glasba
23.35 Video strani

TOREK
27. avgust

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Mozaik, ponovitev; Zgodbe iz školjke
10.00 Video strani
16.15 Video strani
16.25 Video strani
16.30 Sova, ponovitev
17.50 Video strani
17.55 Poslovne informacije
18.00 Dnevnik 1
18.05 Spored za otroke in mlade, posnetek, gledališke predstave
19.05 Risanka
19.15 TV okno
19.30 Dnevnik 2
20.00 W. R. Stevens: V senci smrti, ameriška nadaljevanke (2/4)
20.50 Slovenija — umetnostni vodnik: Sladka gora
21.00 Evropski turistični kažpot
21.30 Anton Lajovic: Šest pesmi, op. 2
21.50 Dnevnik 3
22.05 Video strani
22.10 Sova: Pujsovi dosjeji, angleška nanizanka, 13/14; Favorite Son, ameriška nadaljevanke, 3/5; resna glasba
23.35 Video strani

TV SLOVENIJA 2

8.00 Nedeljski športni program. 16.00 Satelitski program. 18.25 Satelitski program. 19.30 Dnevnik HTV. 20.00 Svet narave: Zakaj psi ne marajo Čilija; Nekateri pa je všeč zelo pekoče, angleška poljudnoznamenstvena serija, 4/6. 20.50 Ciklus filmov Jiržia Menzla: Sijajni fantje s kamerami, češkoslovaški film. 21.15 F-1 za VN Belgije, posnetek iz Spaja. 22.55 SP v atletiki, posnetek iz Tokia. 0.55 Yutel.

HTV 1

9.30 Poročila. 9.35 TV koledar. 9.45 Otoški program. 10.45 Vesela sobota. 14.40 En avtor, en film. 15.10 Sedmični čas. 15.20 Igrani film. 16.55 Poročila, 17.00 Narodna glasba. 17.30 TV teden. 18.00 TV-razstava. 18.15 Serijski film. 18.55 Risana serija, 19.30 Dnevnik 1. 20.00 Igrani film. 21.40 Intervju teden. 21.45 Prisrčni vaši, dokumentarna oddaja. 22.00 Športna sobota, oddaja TV ČG. 22.30 Dnevnik 2. 23.10 Friuli, zavrnoglascena oddaja. 23.55 Poročila.

HTV 2

8.00 Test. 8.15 Pregled programa. 8.20 Atletika — SP. 16.55 Atene: EP v vesljanju, prenos in posnetek. 18.25 Pregled programa. 21.30 Reportaža z Japonske. 21.55 Tokio: SP v atletiki.

SATELITSKA TV**SAT 1**

7.30 Dobro jutro. 8.30 High Chaparral. 10.00 Nebo naj počaka, komedija, 1978 (Warren Beatty). 12.05 Kolo sreče. 12.45 Bingo. 13.20 Hotel. 14.10 To je naro, zabavni. 15.45 Golf, German Open, prenos. 17.35 Dekleta na Sat 1. 17.50 Dekleta in fantje. 18.15 Bingo. 18.45 Poročila. 18.50 Kvadriga. 19.30 Kolo sreče. 20.15 Modri paradiž, romantični, 1981 (Willie Aames). 21.50 Poročila. 22.05 Profesionalci. 23.00 Dekleta, ki pridejo v München, erotični, 1972. 0.30 Poglek skozi ključavnico, erotični. 1.55 Dekleta, ki pridejo v München, ponovitev.

RTL PLUS

6.00 Čips, Striček Bill, Dennis. 9.00 Scooby Doo, jetsonsi, Mr. T. 11.00 Specialisti, 11.50 Insiders. 12.35 He man. 13.00 Super Mario Brothers. 13.25 Želje. 13.45 Spa, trening formulje ena. 14.05 Street Hawk. 14.55 Adam 12. 15.15 Daktari. 16.05 Angel se vrača. 17.00 Cena je vroča. 1.45 Bunte. 18.15 Vedno, ko vzame tabletlo. 18.45 Poročila (mozen prenos tenisa). 19.25 Houston Knights. 20.15 Soulman, zabavni, 1986 (Thomas Howell). 22.00 Dall-As. 22.15 20.00 Mala s sladko zadnjico, softseksi, 1974. 0.25 Črna kača, seksi. 1.40 Mala s sladko, pon. 2.55 Mrtvec, ki ni hotel umreti, akcijski, 1973. 4.25 Greb, drama, 1971 (Raquel Welch).

TELE 5

6.30 Dobro jutro, Bino. 11.00 Za smeh. 11.50 Kovček. 12.40 Magazin. 13.00 Mesto, dežela, reka. 13.25 Bim, bam, bino: Galaxy Rangers, Brave Star, Popaj. 18.30 Poročila. 18.33 Mesto, dežela, reka. 19.00 Bliskovito. 19.30 Poročila. 19.45 Hop ali top. 20.15 Poslednji polet, akcijski, 1982 (Jan-Michael Vincent, Julie Carmen). 21.55 Ring je prost. 22.45 Poročila. 23.00 Coonskin, drama, 1981 (Fabio Testi). 3.30 Sodobna dekleta, nemi.

PRO 7

6.10 Moji sinovi, Cade, Lassie, Deseterica. 12.25 Berney Miller. 12.50 Tuckermanjevica. 13.40 Perry Mason. 14.35 Trick 7. 15.35 Poročila ob enajstih, pon. 17.10 Hartovi. 18.15 Uspravka z Broadwayja, komedija, 1951 (Doris Day). 19.50 Bill Cosby. 20.15 Zackaj ne ubijemo šef, komedija, 1980 (Jane Fonda, Lily Tomlin). 22.05 Ceste San Franciska. 23.00 Zibelka zla, grozljiva, 1974 (John Ryan). 0.40 M.A.S.H.

HTV 2

8.35 Test. 8.50 Pregled programa. 9.05 Maraton (ž), posnetek. 9.45 Kladivo, prenos in posnetek. 14.00 Dunaj: SP v vesljanju, prenos in posnetek. 16.55 Atene: EP v plavanju. 18.25 Spa: 1. F-1 za veliko nagrado Belgije, posnetek. 19.00 Igrani film. 18.45 Risana serija. 19.10 TV sreča. 19.30 Dnevnik 1. 20.00 Dramski program. 21.05 Dokumentarna oddaja. 22.00 Dnevnik 2. 22.20 Športni pregled, oddaja HTV. 22.50 Glasbena oddaja.

SAT 1</div

SREDA
28. avgust

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Mozalk, ponovitev
9.00 Živ žav
9.50 W. R. Stevens: V senci smrti, ameriška nadaljevanja (2/4)
10.30 Video strani
16.15 Video strani
16.25 Video strani
16.30 Sova, ponovitev
17.50 Video strani
17.55 Poslovne informacije
18.00 Dnevnik 1
18.05 Klub Klobuk na počitnicah
18.30 Spored za otroke in mlade
18.30 Najdaljši dan, dansi film
19.10 Risanka
19.20 TV okno
19.30 Dnevnik 2
20.00 Film tedna: Frances, ameriški film
22.20 Dnevnik 3
22.40 Sova: Alf, 51. del ameriške nizanke; Favorite Son, ameriška nadaljevanja, 4/5 jazz, blues...
24.00 Video strani

TV SLOVENIJA 2

18.00 Satelitski programi, 19.00 Alpe Jadran, 19.30 Dnevnik ORF, 20.00 Poštavitev opere, 22.00 Satelitski programi, 23.00 Yutel.

HTV 1

9.30 Poročila, 9.35 TV koledar, 9.45 Izobraževalna oddaja, 10.05 Otoški program, 10.45 Poletni program, 14.45 Poročila, 14.50 TV koledar, 15.00 Reprizni program, 17.40 Otoški program, 18.15 Hrvaška danes, 18.45 Usode, 19.15 Risanka, 19.30 Dnevnik 1, 20.00 Filmski večer, 22.05 Dnevnik 2, 22.25 Znanstveni forum: Flamengov trikotnik, 23.25 Poročila.

HTV 2

19.05 Test, 19.20 Video strani, 19.25 Pregled programa, 20.00 Pregled sporeda, 20.05 Risanka, 20.20 Megamix, 21.15 Kralj, humoristična serija (8/15), 21.50 Serijski film, 22.55 Poročila, 23.15 Poirot, serijski film (10/10), 00.10 Video strani.

SATELITSKA TV

SAT 1

6.00 Dobro jutro, 8.35 Sosedje, Bolnišnica, 9.45 Teleshop, 10.05 Upor katedrov, ponovitev filma (Tom Cruise, Sean Penn), 12.05 Kolo srce, 12.45 TV-borza, 13.35 Bingo, 14.00 Ollies, Sosedje, Bolnišnica, 15.35 Teleshop, 15.50 Kung Fu (David Carradine), 16.45 Stingray, 17.40 Poročila, 17.50 Dekleta in fantje, 18.15 Bingo, 18.45 Dober večer, Nemčija, 19.15 Kolo srce, 20.20 Hunter, 21.00 Vsi prsejo kot jaz piskam, komedija, 1969 (Louis de Funes), 22.25 Poročila, 22.40 Halo, Berlin, 23.05 Petek, trinajstega, 23.55 Filmski ustvarjalci, 0.10 Hunter, 1.00 Goli.

RTL PLUS

6.00 Jutranji magazin, 9.00 Poročila, 9.15 Knight in Dave, 9.40 Pravljica, 11.00 Šov, 11.30 Divja roža, 17. del, 12.10 Al Mundy, 13.10 Hammer, 13.35 Santa Barbara, 616, nadaljevanje, 14.25 Springfieldova zgoda, 15.10 Volčji klan, 15.55 Čips, serija, 16.45 Tvegan, 17.10 Cena je vroča, 18.00 Naloge za Al Mundya, 18.45 Poročila, 19.20 Nazaj v preteklost, 20.15 Okrog sveta pod vodo, znanstveno-fantastični, 1965 (Lloyd Bridges), 22.00 Nogomet, 23.00 Stern TV, 23.35 Poročila, 23.45 Powerman I, kungfu film, 1986 (Jackie Chan), 1.30 Catch Up.

TELE 5

6.05 Wildcat, 6.30 Dobro jutro, Bino, 9.30 Doma s Tele 5, magazin za družino, 11.00 Wildcat, 11.30 Hop ali top, 11.55 Bliskovito, 12.30 Magazin, 13.00 Mesto, dežela reka, igra, 13.25 Bim, bino: Brava Star, Galaxy Rangers, 15.10 Bobonsi, Odisej, Smrki, 16.50 Poročila, 17.00 Tenis, US Open, prenos iz Flushing Meadow, 5.00 Video nonstop.

PRO 7

6.00 Moji sinovi, Shane, Planet opic, Cade, 11.30 Deseterica, 11.55 Grk osvoji Chicago, 12.20 Z loparjem in pistolio, 13.10 Angel na vročem tlaku, komedija, 1959 (Bing Crosby), 14.45 Trick 7, 16.00 Lassie, 16.25 O živalih, 16.35 Ben, 17.05 Deseterica, 17.45 Agentka s srcem, začetek serije, 1984 (Kate Jackson, Bruce Boxleitner), 18.35 Trick 7, 20.15 Primer za Harperja, kriminalka, 1966 (Paul Newman), 22.20 Spenser, 23.10 Poslednji tango v Parizu, erotični, 1972 (Marlon Brando, Maria Schneider).

NAŠ ČAS
SEŽE V
VSAKO
VAS

TAMBURAŠI »KO-NOVO«

V Četrtek, 22. avgusta, se nam bodo ob 19. uri na ploščadi pred velenjsko Namo predstavili tamburaši »Kono-vo«, ki jih vodi Zvone Grebenšek.

Skupina se nam bo predstavila s programom narodnih in umetnih pesmi.

OD VAN GOGHA DO ANE FRANK

Popotovanje med našimi izseljeni po Belgiji in Nizozemski.

V petek boste lahko ob čudovitih diapositivih popotovali po Belgiji in Nizozemski. Skupaj si bomo ogledali Amsterdam, Van Goghovo razstavo, Rijksmuseum, rotterdamsko pristanišče, Zeeland

— dejelo iztrgano morju... Pred nami bodo zaživeli čudoviti posnetki dežele tulipanov, mlinov na veter, flamanskih kmetij in hiš.

Predavanje Marjana Marinška v petek, 23. avgusta, ob 20.00 na ploščadi pred Namo Velenje.

VOKALNA SKUPINA AVE V STAREM VELENJU

V soboto, 24. avgusta, ob 20.00 bo v cerkvici sv. Marije v Starem Velenju koncert vokalne skupine Ave.

Skupina AVE je bila ustanovljena leta 1984 na pobudo mladih. Sprva so prepevali pretežno črnsko glasbo, v zadnjem času pa se je porodila želja po izvajanju tehnnejše domače in tuje zborovske literature. Skupino AVE sestavljajo danes pevci, ki imajo veliko veselje in nagnjenost do zborovskega muziciranja. Nekateri študirajo glasbo, ostali pa obiskujejo različne srednje šole in fakultete. Ustanovitelj in umetniški vodja skupine je Andraž Hauptman, študent Akademije za glasbo v Ljubljani.

Nastopi vokalne skupine

AVE so raznoliki in številni: koncerti stare glasbe po Sloveniji in zamejstvu, nastopi na kulturnih prireditvah. Na temovjanju slovenskih pevskih zborov »Naša pesem 1990« je vokalna skupina AVE prejela zlato plaketo, umetniški vodja pa posebno priznanje za najboljšo izvedbo moteta Jakoba Gallusa. Leta 1990 so posneli samostojno oddajo za TV Slovenija.

Na koncertu v Velenju se nam bodo v prvem delu predstavili z deli Gallusa, v drugem delu pa bodo izvajali dela skladateljev: Allegri, Lotti, Thompson, Kogoj, Casals, Swider.

VERONA IN SALZBURG

Še vedno se lahko prijavite za naslednje oglede:

28. in 29. avgust: ogled opere NABUCCO v Veroni

14. in 15. september: koncert Mozartserenade v Salzburgu.

Možno obročno odplačevanje!

Informacije in prijave na telefon 853 574 ali osebno v domu kulture!

Kroniko čebelarjev bo vredno povezati v knjigo

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

Veselo v prihodnost

Članom kinološkega društva Mozirje je novembrska poplava skoraj v celoti uničila vadbeni prostor v Varpoljah z objekti vred. Seveda člani niso vrgli puške v koru zo in so podmladi

do danes vse skupaj v celoti obnovili, pri čemer rednega dela v društvu seveda niso zanemarili.

Jasno je, da sredstev primanjkuje vsepovsod. Že doslej so si pomagali na vse mogoče načine in si bodo tudi v prihodnji. Zato bodo v soboto, 24. avgusta, na vadbenem prostoru pripravili športno in zabavno prireditev. Pričela se bo ob 16. uri in se jo bo splačalo ogledati v njem prvem in še posebej drugem delu.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

Gradivo Kronike je skrbno zbrano in ilustrirano. »Ko bomo delo zaključili,« sta živahnod dodala avtorja.

Seveda je delo vredno, da izide v knjigi. Pomemben dokument je, in verjetno edinstven za vso Slovenijo.

Take drobne stvari, ki ukradejo veliko časa, in so kvalitetne, moramo znati vrednotiti!

čebelarjev. Zbiralca in urejevalca pomembnega dokumenta ne samo za Ravne, ampak za vso velenjsko občino, sta zakonca Hudomal iz Raven.

MALI OGLASI

tel. 853 451, 855 450

uspešen oglas, oglas v naš čas

ELEKTRO MOTOR z reduktorem 4,5 kW (planetni reduktor) primeren za transporter, prodam. Informacije v večernih urah na 855-737.

KONJSKI GNOJ kvalitetni prodam ali zamenjam za seno za konje. 891-164.

PARCELO z gradbenim dovoljenjem v okolici Velenja prodam. 891-164.

ITALIJANSKI OTROŠKI VOZIČEK MARELA—PEG prodam. 857-523.

AVTO ZASTAVO 101 ugodno prodam. Prvič registrirano l. 1976 (motor še original italijanski), dobro ohranjen. Cena po dogovoru. Informacije na 856-752.

GOLF JXD/štiri vrata, bele barve, letnik 1988, prevoženih 47.000 km, garažiran prodam. 855-477.

ENODRUŽINSKO HIŠO v Velenju—Gorica prodam. Informacije po telefonu vsak dan od 17. ure do 18. ure. 854-953. Možen tudi ogled.

POŠTENA GOSPODINJA, 50 let, išče poštenega nealkoholika, vodoca s svojo hišo in pokojnino. Resne ponudbe pod »PRIDNA«.

GOLF JGL letnik 1981 ugodno prodam. 882-756.

GOLF letnik 1981 prodam. 893-398.

PAPAGAJ, belo rumena nimfa, se je izgubil. Poštenega najditelja prosimo, da ga proti nagradi vrne na naslov: Vozelj, Cesta 1. št. 2. 857-103.

VRTNO KOSILNICO BENAS-SI, štitaktino — samohodno (novo) prodam. 857-950 od 18. do 20. ure.

Podjetje za proizvodnjo in prodajo motorjev in športnega programa, d. o. o.

TORI

Podjetje TORI d.o.o. Gornji Grad 147 Gornji Grad, zaposlji RACUNOVODJO za nedoločen čas.

Pogoji:

- dokončana višja ekonomska šola
- pet (5) let delovnih izkušenj
- izkušnje pri zunanjetrgovinskem poslovanju.

Pisne ponudbe poslati na naslov TORI d.o.o. Gornji Grad 147 63342 Gornji Grad. Informacije po telefonu 063 842-041.

JUGO KORAL 45, rdeč, izoliran, garažiran prodam za 4.500 DEM ali v dinarski protivrednosti.

MOTORNO KOLO BT 50 in FIAT 126 P ugodno prodam. Informacije na 857-626.

FLORIDO 1.4, staro dvajset mesecov, dodatno opremljeno prodam ali zamenjam za cenejši avto. 856-310 po 17. uri.

KINTA KUNTE na izjemni legi prodam. 850-291.

PREKLICUJEM VOZOVNIKO za relacijo Šalek—Gorenje na ime Suzana Dolovski.

BMW 316 letnik 1986 in garaž v centru Velenja prodam. 855-415.

R 18 letnik 1986, dobro ohranjen z dodatno opremo prodam. Cena 8.000 DEM. 855-975.

FLORIDO letnik 1989 in pralni stroj star štiri leta ugodno prodam. 853-821 popoldan.

OTROŠKI VOZIČEK PEG (kombiniran) prodam. 856-473 popoldan.

INŽENIR, samski, nekadle, išče sobo s kopalnicami. 853-957.

ZASTAVO 750 letnik 1981, 54.000 km prodam. 854-433.

MOTOR CTX 80 star 3 leta prodam za 1300 DEM. 851-613

ODDAMO POSLOVNE PROSTORE v Domu učencev v Velenju, velikosti 120 m², primerne za podjetja, obrtnike in predstavnistva. Informacije v tajništvu Doma učencev, Efenkova 61, Velenje.

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE VELENJE

VABI K SODELOVANJU

sposobne, delovne in ustvarjalne strokovnjake z višjo ali visoko izobrazbo ustrezone smeri, ki želijo svoje sposobnosti in ambicije razvijati na področju računalništva.

Želimo razviti učinkovit informacijski sistem podprt z računalnikom VAX 3900 ter osebnimi računalniki povezanimi v mrežo NOVELL.

Če vas sodelovanje z nami zanima, pošljite svojo pisno ponudbo v 8 dneh po objavi na naslov:

TRGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE »ERA« p.o., VELENJE, Prešernova 10.

Zapustil nas je naš up in nada, ljubljeni sin

Primož

Hvala vsem, ki ste v teh za nas najtežjih trenutkih bili z nami!

Žalujoči Zaljuberškovi: mama, ata, sestra Vita z možem.

Umrl nam je mož in ati

Maks Lipuš

23. 1. 1933—17. 8. 1991

Od njega smo se poslovili v torek, 20. avgusta, ob 17. uri na pokopališču v Podkraju.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam stali ob strani v žalosti in v težkih letih njegove bolezni.

Žalujoči: žena Dragica, hči Dragica s Stanetom in sin Peter z Mojco.

LIR

Trgovina z gradbenim materialom

Tel.: 063/855-646, odprtva od 6. do 18. ure, sobota od 6. do 15. ure

FOTOKOPIRAMO
naš časTrgovina z mešanim blagom
Koroška 8 c, Velenje
Tel.: 855-998

dan dr. Friškovec, nočni dr. Pirtovšek in dr. Grošelj

Soboto, 24. avgusta, in v nedeljo, 25. avgusta — dr. Zupančič in dr. Stupar

Ponedeljek, 26. avgusta — dopoldan dr. Grošelj, popoldan dr. Hrastnik, nočni dr. Renko in dr. Menih

Zobozdravstvo:

V nedeljo, 25. avgusta — dr. Ranko Bakulić, od 8. do 12. ure v dežurni zobni ambulanti.

Lekarna:

Ob sobotah in nedeljah je odprtva dežurna lekarna v Ve-

Na Veterinarski postaji v Možirju:

Do 20. avgusta do 23. avgusta — Milan Matko, dipl. veterinar, Topolšica 15, telefon: 891-166.

Od 26. avgusta do 1. septembra — Drago Zagožen, dipl. veterinar, Ljubno, tel.: 841-769.

V naša srca si se vpisal, čas ne bo več izbrisal; in čeprav spokojno spiš, z nami kakor prej živiš. (Vojan T. Arhar)

ZAHVALA

Brez slovesa nas je nenadoma zapustil naš ljubi mož, ati, sin in bra

Edo Melanšek

roj. 1945 — 1991

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, krajanom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izrečena sožalja ter spremstvo na njegovi prerani zadnji poti.

Enako zahvalo izrekamo sodelavcem Gorenja — ZHT, Elektronika, Kuhalni aparati — Surovinski oddelki in Eri Center.

Hvala govornikom g. Skrlovniku, g. Gorograncu, g. Štriglu, pevcem in g. dekanu za opravljen obred.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Fanika, sin Boštjan, hčerka Jolanda, mama, sestra Marjana z družino in ostalo sorodstvo.

Ceste, ceste, kam vse greste...
(Frane Milčinski)

V SPOMIN

Ne moremo razumeti usode, da nas je prezgodaj zapustil

Primož Zaljuberšek

učenec 2. letnika elektrotehnike.

Ni mu bilo dano prehoditi poti, ki si jo je s tolikšno vedrino in trdnostjo zastavil.

Učenci in učitelji Centra srednjih šol tehniške in družboslovne usmeritve Velenje.

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

Franca Zapuška1932—1991
iz Škal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za sočutno spremstvo na njegovi zadnji poti, za vsa izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in maše.

Iskrena hvala gospodu duhovniku za opravljen obred, vsem govornikom za lepe besede zadnjega slovesa, častni straži RLV, rudarski godbi, pevcom za zapete žalostinke, kolektivom Gorenja, RLV, Kovinotehni, Merksu, Tovarni nogavic Polzela in vsem, ki so nam nesobično pomagali na našem domu.

Žalujoči: žena Marija, otroci Zdravko, Greta, Darja in Vika z družinami ter ostalo sorodstvo.

70 tisoč dinarjev za prizadete v vojni

Na Graški gori je spet odmevalo od domačih viž, tu in tam se je slišal celo kakšen vrisk. In vsi bi bili zadovoljni, če ne bi bilo vmes tistega »čeja«... Začelo se je zelo lepo in po domače, tako kot se spodbodi za takšne prireditve. Celo uvodni govor dr. Matjaža Kmecla je bil zelo domač in prijeten in kar je tudi omembe vredno — zelo kratek. Razpoloženje med nastopajočimi je bilo takšno kot se za trenutke pred nasto-

pom pač spodbidi: nekaj treme, malo strahu pomešanega s pričakovanji in seveda obvezno uglaševanje inštrumentov pa tudi glasov. Ob tem naj zapišem majhno opažanje: kljub temu, da je bilo letošnje srečanje na solidnem kakovostnem nivoju, se (nekateri) ansambls še vedno morajo(?) ukvarjati s pevko, ki si tega imena sploh ne zaslužijo, poslušalci pa seveda morajo(!) to poslušati. Sicer pa moramo priznati, da

so ansambls, na veliko veselje gledalcev, igrali zelo ubrano. K vsemu temu je svoj pečat dal tudi povezovalec programa Sašo Hribar, ki je navdušil občinstvo s svojimi imenitnimi imitacijami ter odličnim vodenjem.

In tako bi verjetno potekalo do konca srečanja in še dlje, če ne bi bilo tistega nešrečnega »čeja«. Nad Graško goro so se namreč začeli zbirati črni oblaki, tisti, ki s sabo nosijo dež. Saj veste, tisti moker dež, ki prežene tudi tiste najbolj vnete in vztrajne obiskovalce. Zaradi tega dva ansambla nista mogla nastopiti. Pa vendar je letošnje srečanje uspelo, saj je bilo namenjeno prizadetim v vojni, ki je divjala po Sloveniji. Ves denar od prodanih vstopnic (od tega odštejmo stroške povezovalca, ozvočenja, zavarovanja in potnih stroškov nekaterih najbolj oddaljenih ansambls), to je približno 70.000,00 dinarjev, bodo dobrile družine, ki jih je vojna vihra najbolj prizadela. Tudi

zaradi tega se je srečanja na Graški gori udeležila članica IS skupštine občine Gornja Radgona, Janja Brumen. Žato občino pa tako vemo, kaj se je tam dogajalo.

Seveda je prav, da na koncu povemo, kdo vse je omogočil to srečanje, ki je imelo prizvod humanitarnosti. Organizatorja sta bila KUD Ivan Cankar iz Plešivca in Radio Velenje. Srečanje pa so podprli: ERA Velenje, ki je poleg tega, da je poskrbela za reklamo, bila tudi pokrovitelj, VEKOS, ki je poskrbel za dekoracijo održa, VEPLAS, ki je izdelal plakate, tiskarna DÖNKO je natiskala vstopnice in zasebno gradbeništvo ANDREJC MIRKO, ki je poskrbelo za spominske krožnike. Prav je tudi, da omenimo tiste, ki so brez odškodnine odstopili travnike za to srečanje: Drago Plazl, Drago Sešel in Marjan Štumpfel. Vsem skupaj lahko izrečemo priznanje.

Vili Grabner

Za zabavo in za res

V soboto popoldan so s pričetkom devete Tracionalne vaške olimpiade Škale spet zaživele. Številni obiskovalci, ekipe s svojimi navijači in v plapojoče zastave zavít prireditveni prostor, so skoraj ustvarili vtis pravega olimpijskega naselja.

V boj za medalje je krenilo pet ekip, in sicer Radovci, Voličina, Cirkovce, Podkraj-Kavč in domačini — ekipa Škal. Že na po-

Plesalci se pripravljajo

V zadnjih počitniških dneh se vsi pripravljajo na novo šolsko leto in tudi na tekmovalno sezono. Tako učenci, glasbeniki, športniki, kot tudi plesalci. Pred vrat je začetek nove plesne sezone, ki bo s seboj prinesel nova tekmovanja, na katera se je potrebno dobro pripraviti.

Tako so se prejšnji teden v Topolšici zbrali najboljši plesalci ljubljanske in velenjske plesne šole Urška. Kar 56 jih je bilo in med njimi so bili tudi tisti, ki na državnih in mednarodnih tekmovanjih dosegajo zelo visoke uvrstitev. Delo je potekalo pod vodstvom priznanih slovenskih plesnih učiteljev, ki so nekoč tudi sami bili plesalci. Bilo je sicer naporno, a za mlade plesalce zelo koristno. Plesalci, ki so se pripravljali, so bili razdeljeni v dve skupini, delali pa so približno po šest ur dnevno. Dvakrat dnevno so imeli kondicijske priprave, predvsem tek in vaje, vadili so jazz, vsak dan pa še dve uri plesnega treninga, kjer so vadili osnovne elemente plesa. Vsi udeleženci so bili kakovostno približno enakovredni in kot nam je povedala gospa Vrena Šulek, ki vodi velenjsko Urško, je tako delo lažje.

Veliko pozornosti so posvetili kondicijskim pripravam, saj so tekmovanja zelo naporna in za dobro uvrstitev je potrebno te napore čim bolje prenesti. Tekmovalni plesalec mora biti na vsako tekmovanje vsestransko telesno pripravljen.

Po tednu dni priprav v Topolšici sedaj plesalci s pripravami nadaljujejo po svojih klubih, pred njimi pa je letos nekaj velikih tekmovanj. Eno takšnih bo že čez mesec dni v Londonu, imenuje se International. Udeležijo se ga lahko vse najboljši plesalci, tudi nekateri, ki smo jih v preteklih dneh srečali v Topolšici. Veliko uspeha jim želimo!

Matjaž Černovsek

foto: mč

glej je postal jasno, da gre enim bolj za zabavo kot zares. No, kdor si je ogledal domačo ekipo, ki se je pripravljala na velenjski vrvi, je takoj uvidel, da »škalski hrusti« misijo še kako rešno...

Uvodne igre so potekale na športnem igrišču. Dekleta in žene so morale po zaviti poti s kolesom svojemu dragemu odpeljati vodo (»sam« jih na cilju sicer ni čakal, nadomeščalo ga je vedro, pa vendar...), fantje pa so v naslednji igri morali poskrbeti, »da družina ne bo lačna« — za to so s kolesom vozili čez ozko brv in na koncu lovili obešeno klobaso. Po rezultatih sodeč, so bili tisti dan bolj lačni. Igra podajanje surovega jajca je imela tudi svojo »bolečo« plat. Neuspel poizkus je praviloma pomenil strto lupino v dlaneh in rumenjak na očesu — ali primer jajca na oko.

Da se je duh prisotnih potem vsaj malo umiril, so poskrbeli tamburaši s Konovega. Ansam-

AO

MILIČNIKI SO ZAPISALI

V pretepu ga je huje telesno poškodoval

11. avgusta okrog pol šeste ure popoldne je F. E. iz Velenja obiskal svojega polbrata M. D. iz Hrastovca. Med njima je prišlo do nesoglasij, nato do pretepa, v katerem pa je obiskovalec svojega gostitelja huje telesno poškodoval.

Kljub poškodbi hotel poravnati račune

Sredi minulega tedna se je v discotheki Super Li v Velenju nekaj minut pred 21. muidil N. M. iz Velenja. Ker se je vedel neprimerno, so ga zaradi poškodbe, ki jo je pri tem staknil, napoltil milicieni k zdravniku v velenjski zdravstveni dom. Kljub temu se vročekrvne svojim nameram po poravnani računa s prejšnjim »sogovornikom« ni hotel odpovedati. Vrnil se je v Super Li in se lotil B. M. Miličnikom pri ponovnem posredovanju ni preostalo drugega, kot da so mu odredili prostor za pridržanje na velenjski postaji milice. Ta nočevi gotovo ne bo zanj minila brez posledic.

S kazensko ovadbo k preiskovalnemu sodniku

Praznovanje krajevnega praz-

nika v Starem Velenju minulo soboto si je I. P. popestril še z nedostojnim vedenjem, morem in grožnjama gostov v gostišču Čuk v Starem Velenju. Takšno dejanje pač ne sodi nikam, pa tudi ura — nekaj čez polnoč — ne ustreza. Miličnikom, ki so vijenjemu hoteli preprečili njegovo početje, se je uprl. Vendar pa mu to ni pomagalo, da ga napolosedli ti ne bi pripeljali na postajo milice, nato pa ga s kazensko ovadbo zaradi suma nasilniškega obnašanja vred predali preiskovalnemu sodniku.

Tudi gostje niso vsi poštene

Pred tednom dni je v poznej večernih urah M. E. iz Velenja gostila znanko in dva neznanca. Po njihovem odhodu pa je ugotovila, da jo je eden od njih za njeni gostoljubnosti »nagrabil« tako, da ji je ukradel denarnico z osebnimi dokumenti in manjšo vsoto denarja. Očitno vsi obiskovalci niso pošteni, vsaka šola pa nekaj »košta«.

Slab izkupiček

Med 13. in 16. uro se je prejšnji četrtrek mudil v beli garderobi v prvem nadstropju rudnepoljskih kopalnic v Novih Prelogah nepovabljenec. Odškrnil je mrežo na

vratih garderobe, nato pa vlotil v dve garderobni omarici. Žal, se mu kasneje to dejanje ni izplačalo, saj je iz hlač I. O. odnesel denarnico, posledice vlotoma v drugo omarico pa so bile le strgane hlače, last M. Ž.

»Obisk« prodajalne Elektrotehnike v Velenju

V noči iz 13. na 14. avgust je doslej neznan storilec vlotil v prodajalno Elektrotehnike v Velenju. Kaj je pri zapuščanju skladniških prostorov odnesel s sabo, zaenkrat še ne vedo.

Opozorila očitno nič ne zadežejo

Ceprav med drugimi tudi v našem tedniku večkrat pišemo in opozarjam na previdnost v cestnem prometu, očitno vsa prizadevanja ne zadežejo kaj dosti. Če bi bilo kako drugače, potem bi si 17-letna M. S. iz Topolšice prihranila kup nevsečnosti, da posebej ne omenjam nepotrebenega ogrožanja življenja.

V četrtek, 15. avgusta, se je skupaj z A. V. (17 let) prav tako iz Topolšice peljal s kolesom po regionalni cesti iz Šoštanja proti Zavodnjaku, tako, da je prijateljico, ki je vozila kolo z motorjem, držala za ramo. Ko se je spustila, je izgubila oblast nad kolesom in z njim trčila v zadnje koleso s motorjem. Padla je po vozišču.

in se pri tem lažje telesno poškodovala. Odpeljali so jo v celjski bolnišnico, kjer so ugotovili lažji pretres možganov in odrgnine na glavi.

Kolesar podlegel poškodbam na kraju nesreče

Minulo soboto, nekaj minut čez tretjo uro zjutraj, se je na magistrali cesti pri Vemontu na Selu pripetila huda prometna nesreča s smrtnim izidom.

Lastnik osebnega avtomobila Leopold Krevzel (22 let) iz Mislinje je vozil v smeri proti Slovenj Gradcu. To pa je bila tudi smer vožnje kolesarja Ahmeda Okanovića (41 let) iz Velenja. Voznik osebnega avtomobila tega ni opazil, trčil je vanj tako močno, da je kolesar poškodbam na kraju nesreče podlegel. To je bila že osma letošnja žrtva v cestnem prometu na območju naše občine.

Padel in se lažje telesno poškodoval

17. avgusta, 15 minut čez polnoč, se je iz Šoštanja proti Velenju peljal s kolesom po Partizanski cesti 19-letni Marko Glavnik. Njegova vožnja pa ni bila najboljša, saj je pri hiši št. 20 padel po vozišču in se pri tem lažje telesno poškodoval. Pomoč so mu nudili v celjski bolnišnici.

Le za kaj ne bi mogli tudi ljudje živeti v takšnem sožitju? (foto: mč)

Kdo bo prvi tvegal? Jurčki gor ali dol, življenje je pač več vredno. (Foto: jp)

Kuža je preživel, zdaj se meni cedijo sline. (foto: jp)

Aeroklub Velenje

Dan z letalci

Aero klub Velenje vas vabi na letališče v Lajše. V soboto, 24. avgusta, bo namreč tam zelo zanimivo. Pripravlja razvedrilno in zanimivo prireditev. Ob bogatem srečelovu s preko tisoč dobitki ne bo manjkalo zabave, posebna zanimivost pa bosta jadralni in motorni aerotaksi.

Odnesel šilinge in dinarje

Istega dne, med 1.30 in 10. uro, je doslej neznan storilec pristopil do improvizirane in nezaklenjene garaže na Aškerčevi cesti v Velenju, last A. B. Iz avtomobila je odnesel 100 šilingov in 400 dinarjev.

Iz odklenjenega avtomobila ni ničesar težko odnesli

Priješnjo soboto je med tretjo in pol šesto uro zjutraj prišel do nezaklenjenega osebnega avtomobila Zastava 101, parkiranega na Stantovici 36 v Velenju neznanec. Pri »odkrivanju« njegove notranjosti je našel moško denarnico in dve ženski torbice.

Odkrito blago in s tem osebne dokumente ter nekaj denarja je seveda odnesel s sabo. Denarnica in avtomobil sta bila last H. S., lastnici torbic pa M. in Z. L., vsi iz Velenja. Samozaščita pa taka!

Oskrbel se je z rezervnimi deli

V. S. je nič hudega sluteč puštil svoje kolo z motorjem 28. avgusta med polnočjo in tretjo uro zjutraj pri restavraciji Jezero v Velenju. Njeno odsonost je izkoristil neznanec in s kolesa z motorjem odnesel posodo za gorivo. V isti noči in na istem kraju bi ostalo brez nekaterih delov še eno kolo z motorjem, če miličniki ne bi pri dejanju pravočasno zazolili A. F.

Moživo denarnico »hranila« na okensko polico

Ta ponedeljek, okoli 19.30 ure, se je R. P. udeležil gasilskih vaj pred gasilskim domom v Šalem. Za čas je dal svojo denarnico ženi. Ko pa je ta malo kasneje gasilcem priskočila na pomoč pri zvijanju cevi, je odložila denarnico na okensko polico. Le 10 minut njenje nepazljivosti je bilo dovolj, da ji je denarnico z dokumenti in 50 dinarji odnesel dolgorstnež.

Obiskal ribiško kočo v Velenju

V noči iz 18. na 19. avgust je neznanec obiskal ribiško kočo v Velenju. Kar tako je pa ni mogel zapustiti. Za popotnico morebiti novim dogodivščinam nasproti pa si je vzel cigarete, pijačo in hrano.